

Rezgések és hullámok. Optika

Az érzékelés alapjai

Makra Péter

Orvosi Fizikai és Orvosi Informatikai Intézet

2020. szeptember 28.

Mi a rezgőmozgás?

- **periodikus folyamat:** adott időnként ismétlődő folyamat
- **rezgőmozgás:** olyan periodikus folyamat, amelyben a test mindig egy *egyensúlyi helyzeten* halad át, egyszer oda, másszor vissza
- a rezgőmozgás mindig periodikus, de nem minden periodikus mozgás rezgőmozgás
- példák:
 - az óra mutatói: periodikus, de nem rezgőmozgás
 - körmozgás: periodikus, de nem rezgőmozgás
 - a Föld Nap körüli pályája: periodikus, de nem rezgőmozgás
 - inga: rezgőmozgás

A rezgőmozgást leíró mennyiségek

- **periódusidő** (T): az az idő, amely elteltével a periodikus folyamat megismétlődik
- **frekvencia** (f vagy ν): az 1 s alatt lezajló ciklusok száma – a periódusidő reciproka

$$f = \frac{1}{T}$$

- a frekvencia SI-egysége a *hertz*:

$$[f] = 1 \frac{1}{\text{s}} = 1 \text{ Hz}$$

A rezgőmozgás dinamikája

a rezgőmozgás dinamikai föltétele: az eredő erő (vagy forgatónyomaték) visszatérítő jellegű legyen, azaz mindig az egyensúlyi helyzet felé kényszerítse vissza a testet

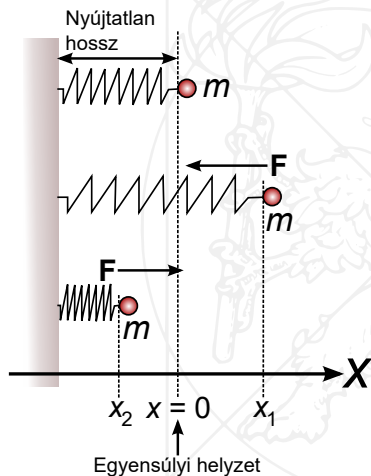
Mi a harmonikus rezgőmozgás?

Harmonikus rezgőmozgás: egy test mozgása harmonikus rezgőmozgás akkor és csak akkor, ha a test gyorsulása az egyensúlyi helyzettől vett kitéréssel arányos és azzal ellentétes irányú.

$$a \propto -\Delta r$$

Rugón rezgő test

$$F_x = -kx$$

$$F_x = ma$$

$$a = -\frac{k}{m}x$$

A harmonikus rezgőmozgás egyenlete

- a harmonikus rezgőmozgás definíciója:

$$a(t) \propto -x(t) \quad \forall t$$

- jelöljük az arányossági tényezőt ω^2 -tel:

$$a(t) = -\omega^2 x(t)$$

- egy rugón rezgő testre:

$$\omega^2 = \frac{k}{m} \Rightarrow \omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$$

- használjuk ki a gyorsulás definícióját:

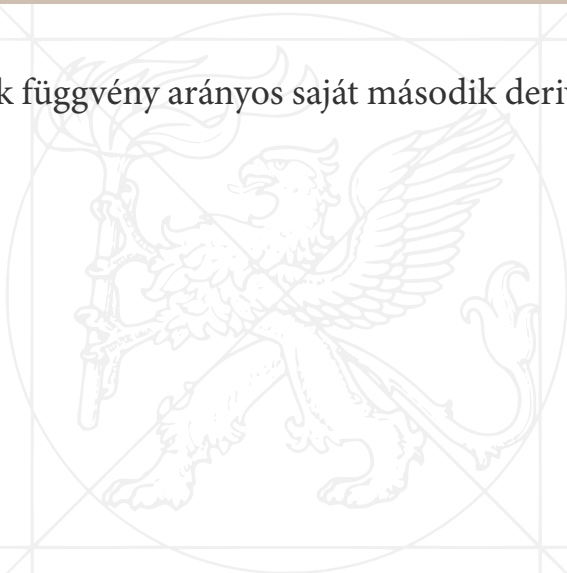
$$\frac{d^2x}{dt^2} = -\omega^2 x(t)$$

(1)

A harmonikus rezgőmozgás egyenlete

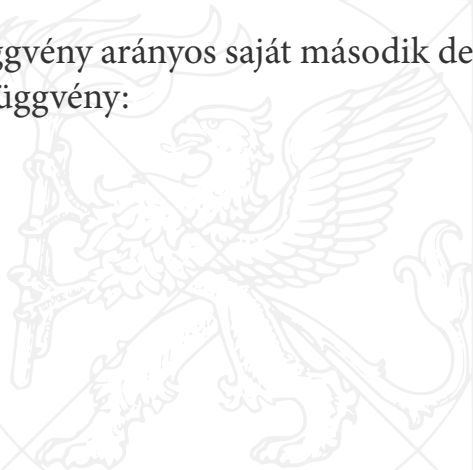
- Melyik függvény arányos saját második deriváltjával?

A harmonikus rezgőmozgás egyenlete

- Melyik függvény arányos saját második deriváltjával? ➡
A $\sin(x)$ függvény:

A harmonikus rezgőmozgás egyenlete

- Melyik függvény arányos saját második deriváltjával? ➡
A $\sin(x)$ függvény:

$$\frac{d}{dx} [\sin(x)] = \cos(x)$$

A harmonikus rezgőmozgás egyenlete

- Melyik függvény arányos saját második deriváltjával? 🖐️
A $\sin(x)$ függvény:

$$\frac{d}{dx} [\sin(x)] = \cos(x)$$

$$\frac{d^2}{dx^2} [\sin(x)] = \frac{d}{dx} [\cos(x)] = -\sin(x) \checkmark$$

A harmonikus rezgőmozgás egyenlete

- Melyik függvény arányos saját második deriváltjával?
- A $\sin(x)$ függvény:

$$\frac{d}{dx} [\sin(x)] = \cos(x)$$

$$\frac{d^2}{dx^2} [\sin(x)] = \frac{d}{dx} [\cos(x)] = -\sin(x) \checkmark$$

 megoldás: $x(t) = A \cdot \sin(\omega t + \phi_0)$

Amplitúdó és fázis

- **amplitúdó** (A) – az egyensúlyi helyzettől mért legnagyobb kitérés: $A := x_{\max}$
- a szinuszfüggvény argumentumában lévő kifejezést **fázis**nak nevezzük:

$$\phi := \omega t + \phi_0$$

- a fázis az a szög, amely leírja a rezgőmozgás *aktális állapotát*, pl. a $\phi = 0$ a ciklus kezdetét (az egyensúlyi állapotot), $\phi = \pi/2$ a legnagyobb kitérést, míg $\phi = \pi$ a ciklus közepét (az egyensúlyi helyzetbe való visszatérést) jelenti
- a ϕ_0 **kezdőfázis** a test kezdeti x_0 kitérésével függ össze:

$$x_0 := x(t = 0) = A \cdot \sin(\omega \cdot 0 + \phi_0) = A \cdot \sin(\phi_0)$$

Kitérés, sebesség és gyorsulás

- a kitérés a t időpillanatban:

$$x(t) = A \cdot \sin(\omega \cdot t + \phi_0)$$

- a sebesség a t időpillanatban:

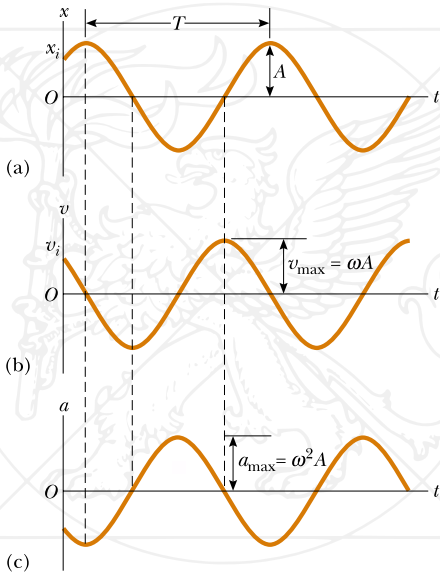
$$v(t) = A \cdot \omega \cdot \cos(\omega \cdot t + \phi_0)$$

- a gyorsulás a t időpillanatban:

$$a(t) = -A \cdot \omega^2 \cdot \sin(\omega \cdot t + \phi_0) = -\omega^2 \cdot x(t)$$

Kitérés, sebesség és gyorsulás

Mechanikai energia

- mozgási energia:

$$E_K = \frac{1}{2}mv^2$$

- a rezgő test helyzeti energiája:

$$E_P = \frac{1}{2}kx^2$$

- mechanikai energia:

$$E_M = E_K + E_P = \frac{1}{2}mv^2 + \frac{1}{2}kx^2$$

Mozgási és helyzeti energia

	v	x	E_K	E_P	$E_K + E_P$
	0	A	0	$\frac{1}{2}kA^2$	$\frac{1}{2}kA^2$
	$A \cdot \omega$	0	$\frac{1}{2}m\omega^2 A^2 = \frac{1}{2}kA^2$	0	$\frac{1}{2}kA^2$
	0	$-A$	0	$\frac{1}{2}k(-A)^2 = \frac{1}{2}kA^2$	$\frac{1}{2}kA^2$

\Rightarrow A mozgás során a mechanikai energia állandó.

A mechanikai energia állandó I

- a mechanikai energia:

$$E_M = E_K + E_P = \frac{1}{2}mv^2 + \frac{1}{2}kx^2$$

$$E_M = \frac{1}{2}mA^2\omega^2 \cos^2(\omega t + \phi_0) + \frac{1}{2}kA^2 \sin^2(\omega t + \phi_0)$$

- a k és ω közötti kapcsolat:

$$\omega^2 = \frac{k}{m} \Rightarrow m\omega^2 = k$$

A mechanikai energia állandó II

- így a mozgás során a mechanikai energia értéke állandó:

$$\begin{aligned} E_M &= \frac{1}{2}kA^2 \cos^2(\omega t + \phi_0) + \frac{1}{2}kA^2 \sin^2(\omega t + \phi_0) \\ &= \frac{1}{2}kA^2 \cdot [\cos^2(\omega t + \phi_0) + \sin^2(\omega t + \phi_0)] = \\ &= \frac{1}{2}kA^2 \end{aligned}$$

Csillapodó rezgőmozgás I

- a harmonikus rezgőmozgás csak ideális rendszerekben, súrlódás nélküli esetben valósulhat meg
- valós rendszerekben súrlódás fékezi a mozgást, így a rendszer mechanikai energiája idővel elfogy
- példa: rugón rezgő test viszkózus közegben
- a fékezőerők (mint a súrlódás) gyakran az alábbi alakba írhatók:

$$\mathbf{F}_R = -\gamma \mathbf{v} = -\gamma \frac{d\mathbf{r}}{dt},$$

ahol γ a *csillapítási tényező*

Csillapodó rezgőmozgás II

- az eredő erő egy dimenzióban, a $-kx$ visszatérítő erő és a fékezőerő figyelembevételével:

$$\sum F_x = -kx - \gamma \frac{dx}{dt}$$

- így a csillapodó rezgés alapegyenlete:

$$m \frac{d^2x}{dt^2} = -kx - \gamma \frac{dx}{dt}$$

Csillapodó rezgőmozgás III

- a csillapodó rezgés alapegyenlete más alakban:

$$\frac{d^2x}{dt^2} + \frac{\gamma}{m} \frac{dx}{dt} + \frac{k}{m}x = 0$$

- ennek az egyenletnek kétféle megoldása létezik a γ csillapítási tényező nagyságának függvényében
- a kritikus csillapítási tényező:

$$\gamma_c = 2m\omega_0 = 2\sqrt{km},$$

A sajátfrekvencia

az ω_0 tényező neve **sajátfrekvencia** – a magára hagyott, csillapítás nélküli rezgés (a megfelelő harmonikus rezgés) körfrekvenciája:

$$\omega_0 := \sqrt{\frac{k}{m}}$$

Alulcsillapított rezgések

- amikor $\gamma < \gamma_c$
- a mozgás rezgőmozgás jellege megmarad, de az amplitúdó idővel csökken és a mozgás végül megszűnik

Kritikus csillapítású mozgás

- amikor $\gamma = \gamma_c$
- nincsenek rezgések, csak visszatérés az egyensúlyi helyzetbe
- a kritikus csillapítás esetén a leggyorsabb a visszatérés az egyensúlyi helyzetbe

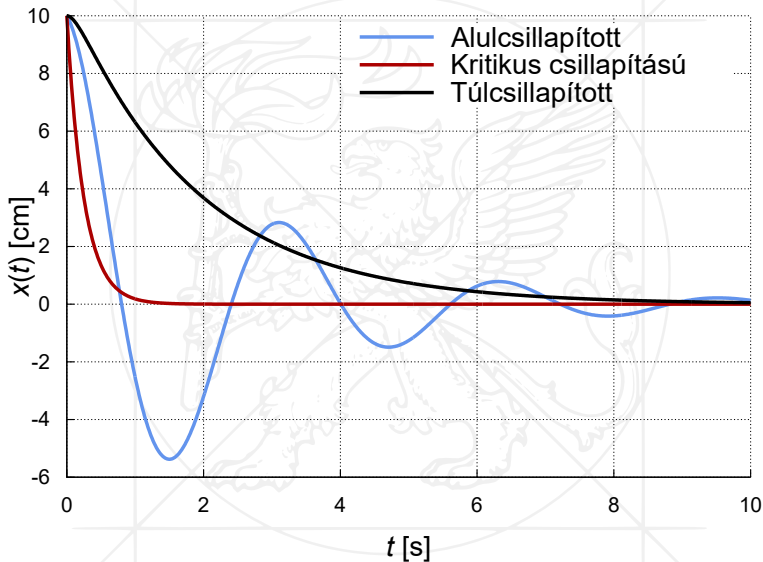

Túlcsillapított mozgás

- amikor $\gamma > \gamma_c$
- nincsenek rezgések, csak visszatérés az egyensúlyi helyzetbe, de lassabban, mint kritikus csillapítás esetén

Alul- és túlcsillapított mozgás

Alulcsillapított rezgések I

- a kitérés az alulcsillapított rezgés során az alábbi módon adható meg:

$$x(t) = A \cdot e^{-\frac{\gamma}{2m} \cdot t} \sin(\omega t + \phi_0)$$

- ahol a csillapított rezgés ω körfrekvenciája a következőképpen áll elő:

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m} - \left(\frac{\gamma}{2m}\right)^2} = \sqrt{\omega_0^2 - \left(\frac{\gamma}{2m}\right)^2}$$

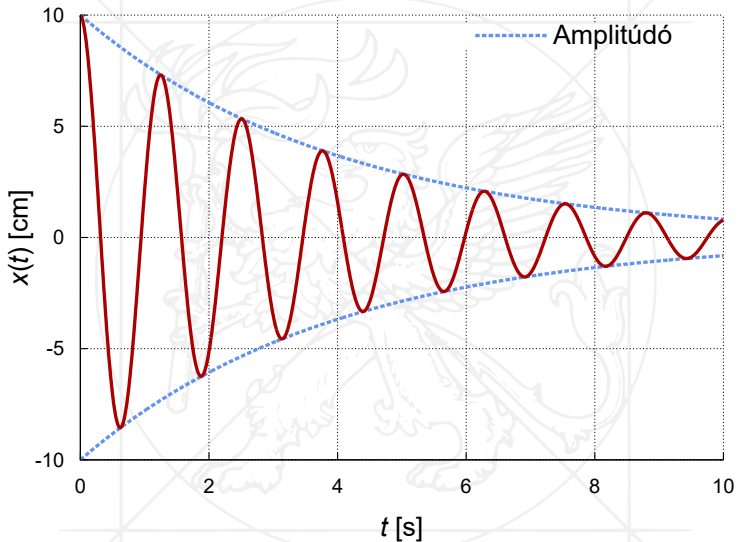
Alulcsillapított rezgések II

- a körfrekvencia a csillapítás következtében kisebb a sajátfrekvenciánál
- a rezgés szinuszoid, de az amplitúdója exponenciálisan csökken
- az amplitúdó időfüggése:

$$A(t) = A \cdot e^{-\frac{\gamma}{2m} \cdot t}$$

Alulcsillapított rezgések

Kényszerrezgések I

- az elveszett mechanikai energia pótlására periodikus gerjesztőerőt alkalmazunk
- példa: a hintázó gyermeket a szülő rendszeres időközönkénti lökései tartják lengésben
- a periodikus gerjesztőerő:

$$F(t) = F_0 \sin(\omega t)$$

- a testre ható eredő erő:

$$F(t) - kx - \gamma v$$

Kényszerrezgések II

- Newton második törvénye értelmében:

$$m \frac{d^2 x}{dt^2} = F_0 \sin(\omega t) - \gamma \frac{dx}{dt} - kx$$

- m -mel leosztva és átrendezve:

$$\frac{d^2 x}{dt^2} + \frac{\gamma}{m} \frac{dx}{dt} + \omega_0^2 x = F_0 \sin(\omega t)$$

(2)

Kényszerrezgések III

- ω_0 itt is, mint korábban, a csillapítatlan rezgés sajátfrekvenciája:

$$\omega_0 := \sqrt{\frac{k}{m}}$$

- kezdetben a mozgás *tranziens* jellegű: keveredik benne a csillapodó rezgés a gerjesztőerő hatásával; idővel fölülkerekedik a gerjesztőerő és kialakul az *állandósult mozgás*, amelynek tulajdonságait a gerjesztőerő szabja meg

Kényszerrezgések IV

- az állandósult mozgást leíró megoldása a (2) egyenletnek az alábbi:

$$x(t) = A \cdot \cos(\omega t + \phi),$$

- ahol az A amplitúdó a ω_0 sajátfrekvenciának, a gerjesztőerő ω körfrekvenciájának és a γ csillapítási tényezőnek a függvénye:

$$A(\omega) = \frac{F_0/m}{\sqrt{(\omega^2 - \omega_0^2)^2 + \left(\frac{\gamma\omega}{m}\right)^2}}$$

Rezonancia I

- a kényszerrezgés amplitúdója akkor maximális, amikor az előbbi kifejezés nevezője minimális
- ez akkor következik be, amikor a gerjesztőerő körfrekvenciája közel esik a rendszer sajátfrekvenciájához:

$$\omega \approx \omega_0$$

- **rezonancia:** a kényszerrezgések amplitúdójának hirtelen megnövekedése, amely akkor következik be, amikor a gerjesztőerő körfrekvenciája az ω_0 sajátfrekvenciához közelít

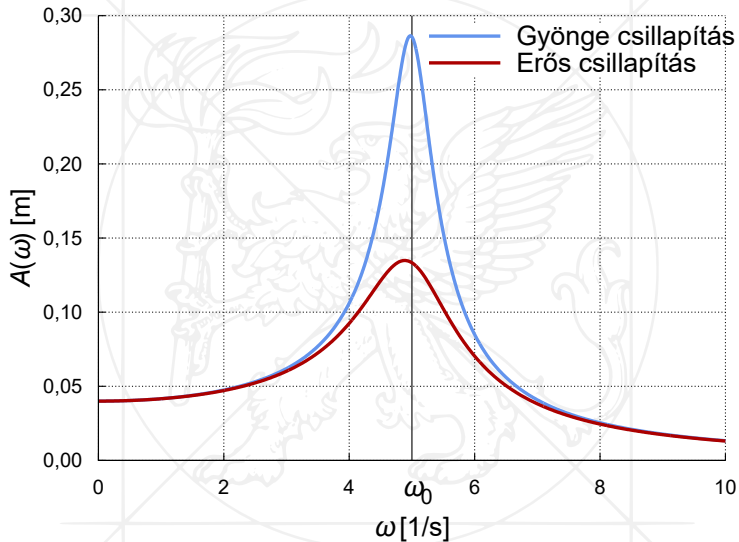

Rezonancia II

- az ω_0 -t **rezonanciafrekvenciának** is nevezik
- példák:
 - 1940-ben a Washington állambeli Tacoma Narrows híd megsemmisült, mert a szélökések rezonanciára kényszerítették
 - hídon menetelő katonák: nem léphetnek egyszerre, nehogy rezonanciát idézzenek elő

Rezonancia

Hullám: térben és időben periodikus

$$y(x, t) = A \cdot \sin(kx - \omega t + \phi_0)$$

Hullám: térben és időben periodikus

$$y(x, t) = A \cdot \sin(kx - \omega t + \phi_0)$$

térbeli | időbeli

Hullám: térben és időben periodikus

$$y(x, t) = A \cdot \sin(kx - \omega t + \phi_0)$$

térbeli | időbeli

Hullámok

- **hullám:** térben tovaterjedő periodikus zavar
- a hullámok a rezgésekkel vannak kapcsolatban: egy ponton kialakuló rezgés valamilyen kölcsönhatás (pl. rugalmas erő) útján a szomszédos térrészekbe is tovaterjed valamekkora késéssel
- „terjedő rezgések”
- csak a rezgésállapot (és vele az energia) terjed, nem az anyag: pl. a víz hullámok terjedése adott sebességgel nem jelenti azt, hogy a vízmolekulák is abba az irányba mozognak

Példa: hullámok kötélén

Hullámok típusai

Mechanikai | elektromágneses

- **mechanikai hullám:** egy közegben mechanikai kölcsönhatások útján terjedő hullám
 - közeg szükséges a terjedéshez („*In space, no one can hear you scream.*”)
 - **EG** hang, kötélen haladó hullámok, földrengések
- **elektromágneses hullám:** az elektromágneses indukción alapuló jelenség, az elektromos és mágneses tér egymáshoz kapcsolt, térben tovahaladó oszcillációja
 - nem szükséges közeg a terjedéshez
 - **EG** fény, röntgensugarak, rádióhullámok, mikrohullámok

Hullámok típusai

Transzverzális | longitudinális

- **transzverzális hullám:** az oszcillációk a terjedés irányára merőlegesek
 - **EG** kötélen haladó hullámok, elektromágnes hullámok
- **longitudinális hullám:** az oszcillációk a terjedés irányával egybeesnek
 - **EG** hang, rugón hosszanti irányban végigfutó sűrűsödések és ritkulások

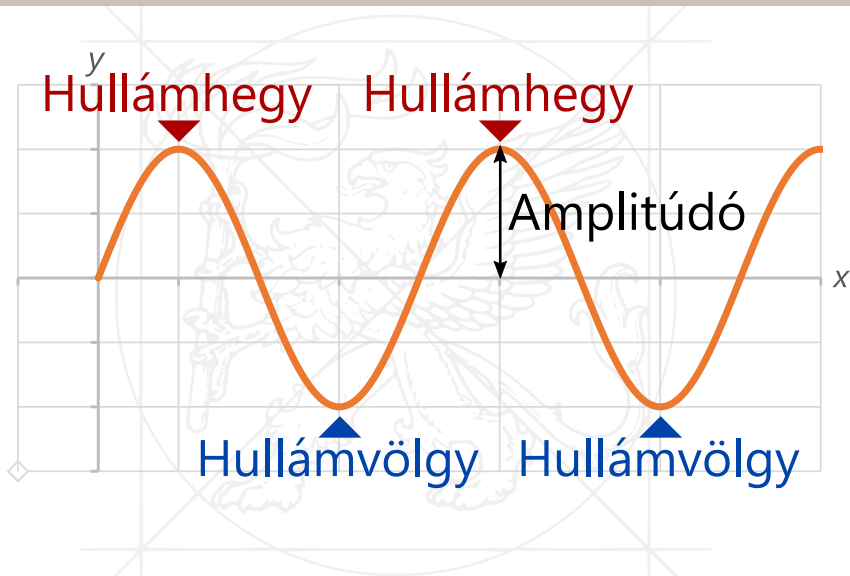

Példa: transzverzális és longitudinális hullámok rugón

Hullámhegyek és hullámvölgyek

Hullámhegyek és hullámvölgyek

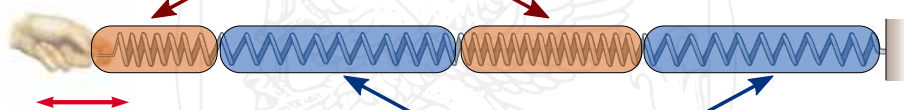
- **hullámhegy:** a tér olyan pontja egy adott pillanatban, ahol a kitérés az egyensúlyi helyzetből a legnagyobb
- **hullámvölgy:** a tér olyan pontja egy adott pillanatban, ahol a kitérés az egyensúlyi helyzetből a legkisebb (a legnagyobb az ellentett irányban)
- a hullám terjedése: hogyan változik egy kiszemelt hullámhegy vagy hullámvölgy helyzete az idővel

Sűrűsödések és ritkulások

Sűrűsödés

Ritkulás

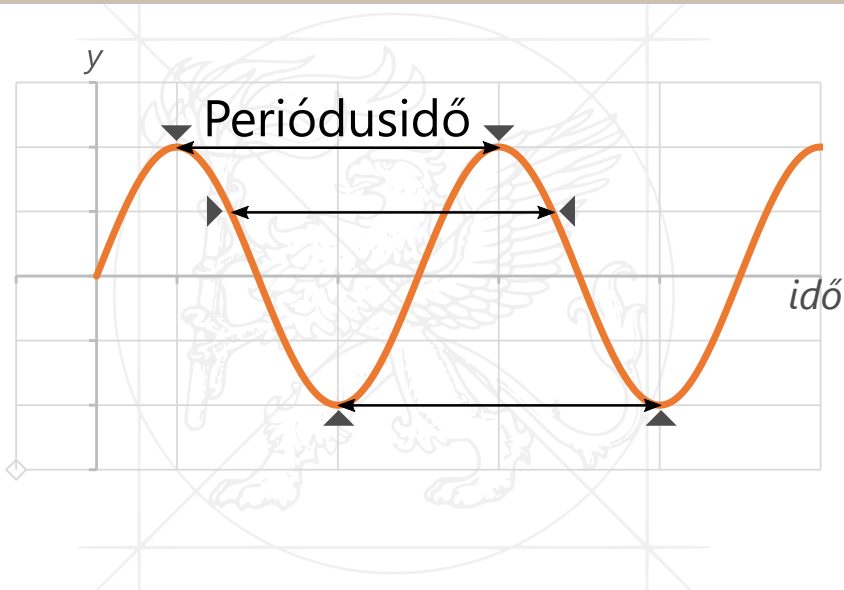

Sűrűsödések és ritkulások

- **sűrűsödés:** a tér olyan pontja egy adott pillanatban, ahol az oszcilláló mennyiség (pl. nyomás vagy sűrűség hanghullámoknál, vagy a menetsűrűség a rugónál) a legnagyobb
- **ritkulás:** a tér olyan pontja egy adott pillanatban, ahol az oszcilláló mennyiség (pl. nyomás vagy sűrűség hanghullámoknál, vagy a menetsűrűség a rugónál) a legkisebb
- a hullám terjedése: hogyan változik egy kiszemelt sűrűsödés vagy ritkulás helyzete az idővel

Időbeli periodicitás

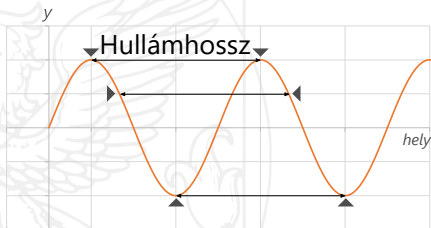
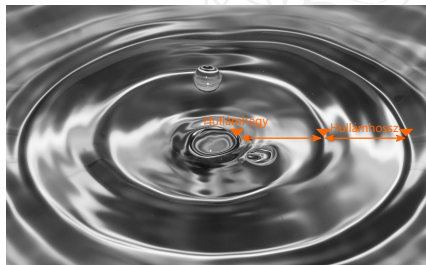

Időbeli periodicitás

- ha kiszemelünk egy pontot a térben és követjük a releváns mennyiség – a vízszint vagy az elektromos vagy mágneses tér – változását az időben, oszcillációt kapunk
- a releváns mennyiség az idő periodikus függvénye; a **periodicitást jellemző mennyiségek ugyanazok, mint a rezgéseknél**

Térbeli periodicitás

Térbeli periodicitás

- ha egy adott időpillanatban nézzük a hullám alakját – például fényképet készítünk róla –, olyan mintázatot látunk, amely egyenlő távolságonként ismétlődik
- **hullámhossz:** a legkisebb távolság a térben két azonos fázisú pont (pl. két szomszédos hullámhegy) között

A térbeli periodicitás mérőszámai

- **hullámhossz** λ : a legkisebb távolság a térben két azonos fázisú pont (pl. két szomszédos hullámhegy) között
- **hullámszám**: hány ciklus van a térben hosszegységenként; a frekvencia térbeli megfelelője

$$\tilde{\nu} := \frac{1}{\lambda}$$

- **körhullámszám** (k), gyakrabban csak **hullámszám**: a körfrekvencia térbeli megfelelője

$$k := \frac{2\pi}{\lambda}$$

A hullám terjedési sebessége

- kövessünk egy kiválasztott hullámhegyet addig, míg ugyanazt a pozíciót foglalja el, mint a megfigyelés kezdetén a szomszédos hullámhegy
- a hullámhossz definíciójából következik, hogy a hullámhegy pontosan egy λ hullámhossznyi utazott
- ez idő alatt a nyomon követett hullámhegy eredeti helyén éppen egy újabb hullámhegy figyelhető meg, tehát az eltelt idő pontosan egy periódus, T

A hullám terjedési sebessége

- az előzőekből következik, hogy a hullám terjedési sebessége

$$v = \frac{\lambda}{T} = f\lambda$$

- alternatív alak más mennyiségekkel:

$$v = \frac{\lambda}{T} = \frac{2\pi/k}{2\pi/\omega} = \frac{2\pi}{k} \cdot \frac{\omega}{2\pi} = \frac{\omega}{k}$$

- a hullám sebessége **csak a közegtől és a hullámtípustól** (transzverzális vagy longitudinális) függ
- a hullámhossz és frekvencia nem függetlenek egy adott hullámra adott közegben, hanem az **egyik** a terjedési sebesség ismeretében **meghatározza a másikat**

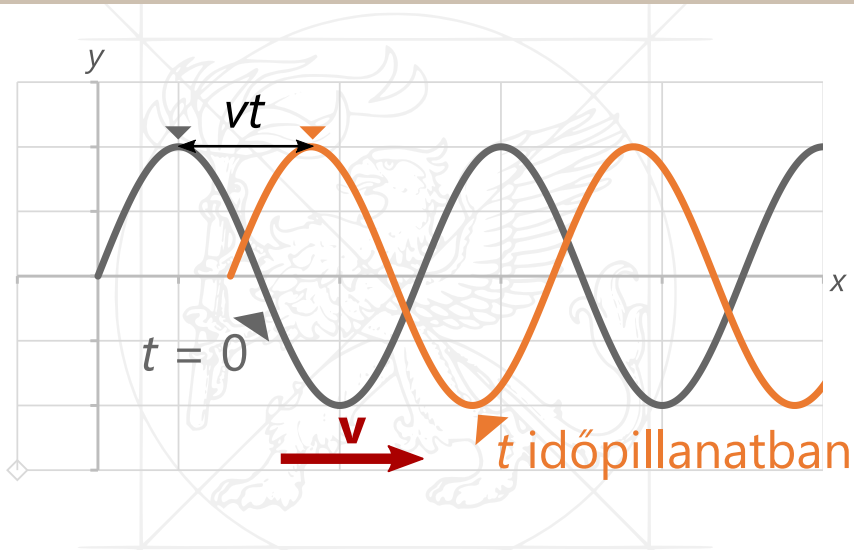
Hullámfüggvény

- **hullámfüggvény:** a hullámot meghatározó mennyiség – pl. elektromos térerősség vagy a kötél kitérése – térbeli és időbeli változásait meghatározó függvény
- általában az \mathbf{r} helyvektor és a t idő függvénye:
$$y = y(\mathbf{r}, t)$$
- egy dimenzióban csak egy x koordináta jellemzi a helyzetet:

$$y = y(x, t)$$

A hullámfüggvény időfejlődése

A hullámfüggvény időfejlődése

- tekintsünk egy pozitív x irányba haladó hullámot; szürke a $t = 0$ kezdeti, narancs a t későbbi időpillanatnak megfelelő helyzet
- az ábrából látszik, hogy a t időpillanatbeli hullámfüggvény értéke ugyanaz, ami a $t = 0$ időpillanatban tőle vt távolságban balra volt az érték, azaz az $y(x, t)$ hullámfüggvényt megkaphatjuk az $y(x, 0)$ hullámforma jobbra tolásával:

$$y(x, t) = y(x - vt, 0)$$

- negatív irányban haladó hullám esetén balra kell tolni:

$$y(x, t) = y(x + vt, 0)$$

Szinuszos hullámok hullámfüggvénye I

- a szinuszos hullámforma λ hullámhosszal periodikus:

$$A \sin(a[x + \lambda]) = A \sin(ax), \Rightarrow a(x + \lambda) = ax + 2\pi,$$

ahol a egy ismeretlen paraméter, de könnyen belátható, hogy ez maga a (kör)hullámszám:

$$ax + a\lambda = ax + 2\pi, \Rightarrow a = \frac{2\pi}{\lambda} = k$$

- a kezdeti hullámforma tehát

$$y(x, 0) = A \sin(kx)$$

Szinuszos hullámok hullámfüggvénye II

- a fönti megfontolásokból a pozitív x irányba haladó hullámra

$$\begin{aligned}
 y(x, t) &= y(x - vt, 0) = A \sin(k[x - vt]) = \\
 &= A \sin(kx - kvt) = A \sin\left(kx - k\frac{\omega}{k}t\right) = \\
 &= A \sin(kx - \omega t)
 \end{aligned}$$

- a (kör)hullámszám és a körfrekvencia definícióját használva

$$\begin{aligned}
 y(x, t) &= A \sin(kx - \omega t) = A \sin\left(\frac{2\pi}{\lambda}x - \frac{2\pi}{T}t\right) = \\
 &= A \sin\left(2\pi\left[\frac{x}{\lambda} - \frac{t}{T}\right]\right)
 \end{aligned}$$

Szinuszos hullámok hullámfüggvénye

- pozitív x irányba tartó hullámnál

$$y(x, t) = A \cdot \sin(kx - \omega t) = A \cdot \sin\left(2\pi \left[\frac{x}{\lambda} - \frac{t}{T}\right]\right)$$

- negatív x irányba tartó hullámnál

$$y(x, t) = A \cdot \sin(kx + \omega t) = A \cdot \sin\left(2\pi \left[\frac{x}{\lambda} + \frac{t}{T}\right]\right)$$

Fázis

- a hullámfüggvényben a szinusz radiánban kifejezett argumentumát **fázis**nak nevezzük:

$$\phi(x, t) := kx - \omega t = 2\pi \left(\frac{x}{\lambda} - \frac{t}{T} \right).$$

- a fázis meghatározza, hogy adott helyen és időben milyen állapotban találjuk a hullámot
- hullámhegyek (vagy sűrűsödési helyek) fázisa (i tetszőleges egész szám):

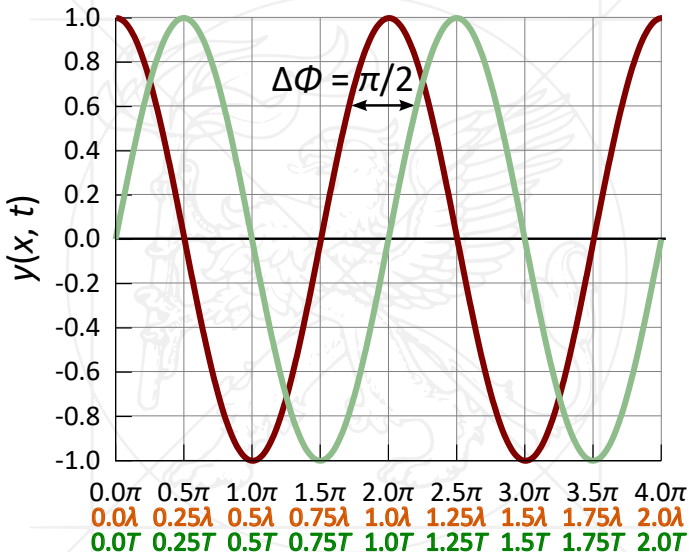
$$\phi_{\text{hullámhegy}} = \frac{\pi}{2} + i \cdot 2\pi,$$

- hullám völgyek (vagy ritkulási helyek) fázisa:

$$\phi_{\text{hullámvölgy}} = \frac{3\pi}{2} + i \cdot 2\pi$$

Fáziskülönbségek

Kezdőfázis

- a hullámfüggvény $y(x, t) = A \cdot \sin(kx - \omega t)$ alakja azt feltételezi, hogy kezdetben a kiindulópontban 0 volt az érték: $y(0, 0) = 0$
- az általános leíráshoz be kell vezetnünk a ϕ_0 **kezdőfázist**, amelynek a szinusza megadja, hogy az amplitúdó mekkora hányada volt a kezdőérték:

$$y(0, 0) = A \cdot \sin(\phi_0)$$

- a kezdőfázissal a hullámfüggvény általános alakja

$$y(x, t) = A \cdot \sin(kx \mp \omega t + \phi_0)$$

Szuperpozíció

Szuperpozíció, interferencia, koherencia

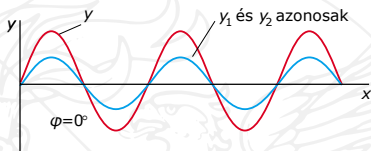
- hullámok találkozásakor a fáziskülönbségtől függő komplex térbeli-időbeli mintázat alakul ki
- az eredő hullámfüggvény az egyes hullámfüggvények összege (**szuperpozíció**):

$$y(x, t) = y_1(x, t) + y_2(x, t) + \dots = \sum_i y_i(x, t)$$

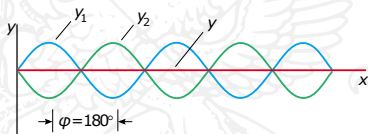
- **interferencia**: állandó fázisviszonyok esetén létrejövő mintázat, amelyben maximális erősítési és gyengítési helyek váltakoznak
- **koherencia**: a találkozó hullámok azon tulajdonsága, hogy fáziskülönbségük állandó, így interferenciára képesek

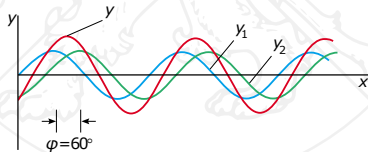
Hullámok szuperpozíciója

(a)

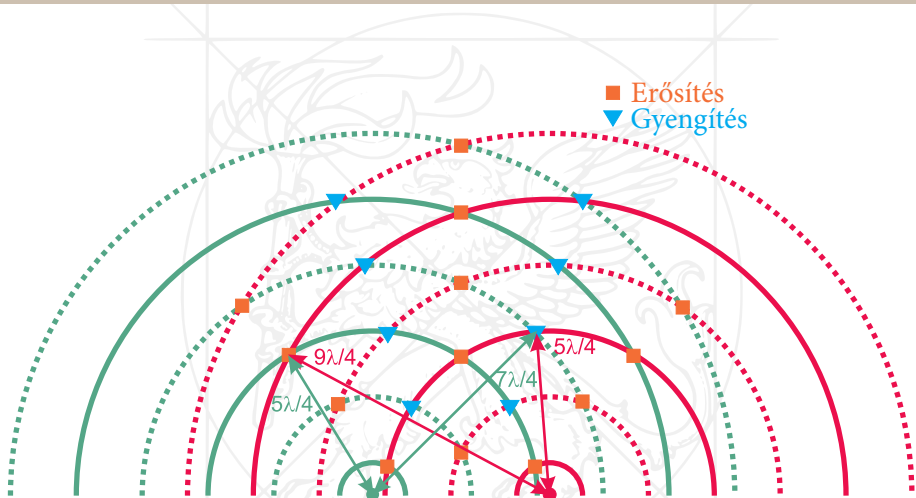
(b)

(c)

Interferenciamintázat

Konstruktív és destruktív interferencia

- **konstruktív** interferencia: a találkozó hullámok maximálisan erősítik egymást
 - ha a fáziskülönbségük π **páros** számú többszöröse
 - ha a köztük lévő útkülönbség a $\frac{\lambda}{2}$ félhullámhossz **páros** számú többszöröse
- **destruktív** interferencia: a találkozó hullámok maximálisan gyöngítik egymást
 - ha a fáziskülönbségük π **páratlan** számú többszöröse
 - ha a köztük lévő útkülönbség a $\frac{\lambda}{2}$ félhullámhossz **páratlan** számú többszöröse

Vékonyréteg-interferencia

Állóhullámok

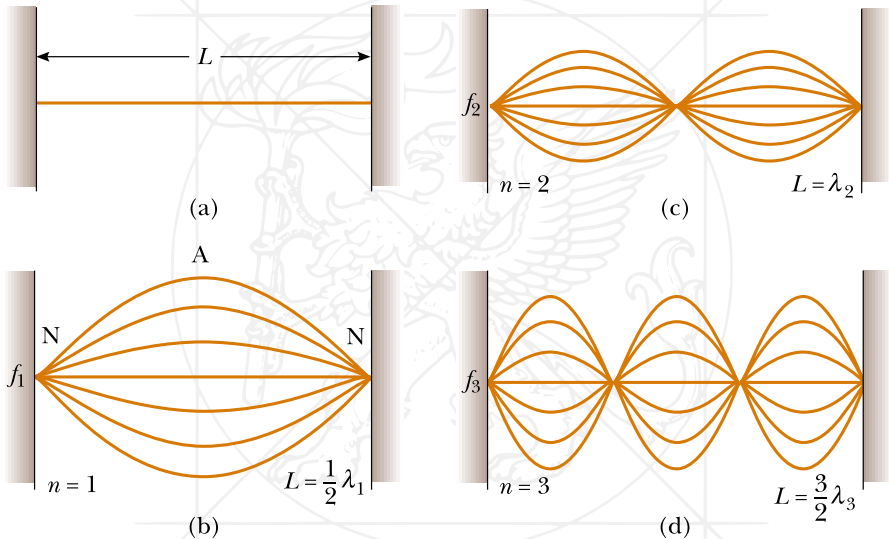

Állóhullámok

- **állóhullám:** ha hasonló, de ellenkező irányba haladó hullámok találkoznak, olyan hullám lesz az eredmény, amelyik nem terjed, hanem egy helyben oszcillál
- **csomópont:** olyan hely, ahol mindig 0 a kitérés
- **duzzadóhely:** olyan hely, ahol az amplitúdó a legnagyobb minden időpillanatban (a többi helyhez viszonyítva, de időben változik)
- a szomszédos csomópontok távolsága $\frac{\lambda}{2}$, egy csomópont és a szomszédos duzzadóhely távolsága $\frac{\lambda}{4}$

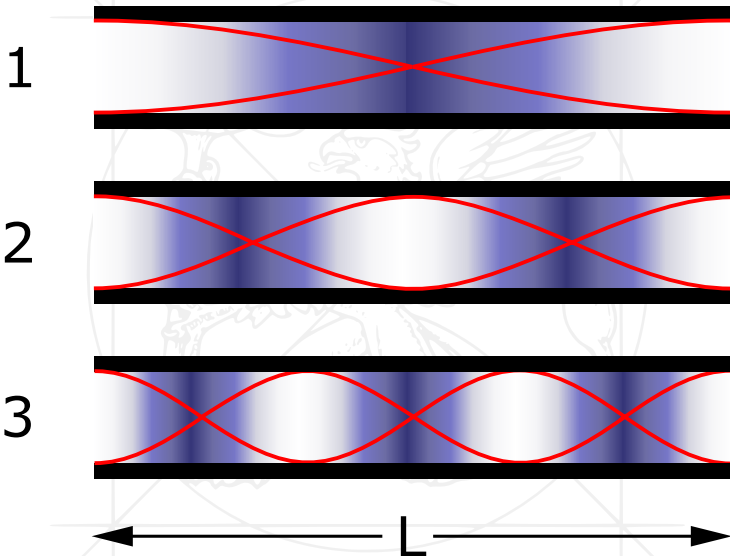

Rezgő húr

Két végén nyitott cső

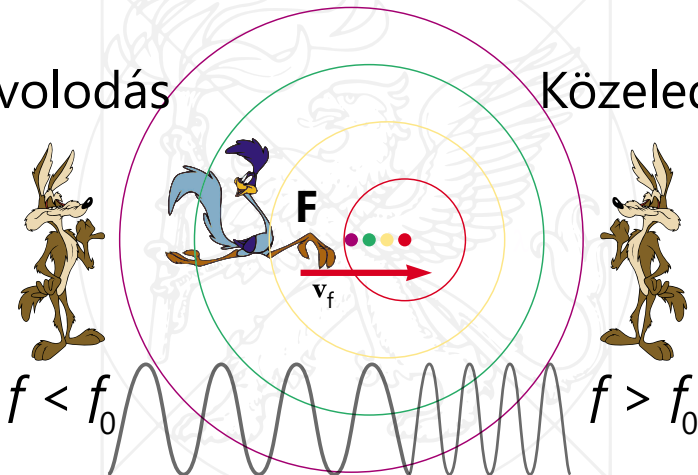

Doppler-effektus

Távolodás

Közeledés

Doppler-effektus

- ha a forrás és megfigyelő mozog egymáshoz képest a relatív sebességtől függő változás az észlelt frekvenciában:

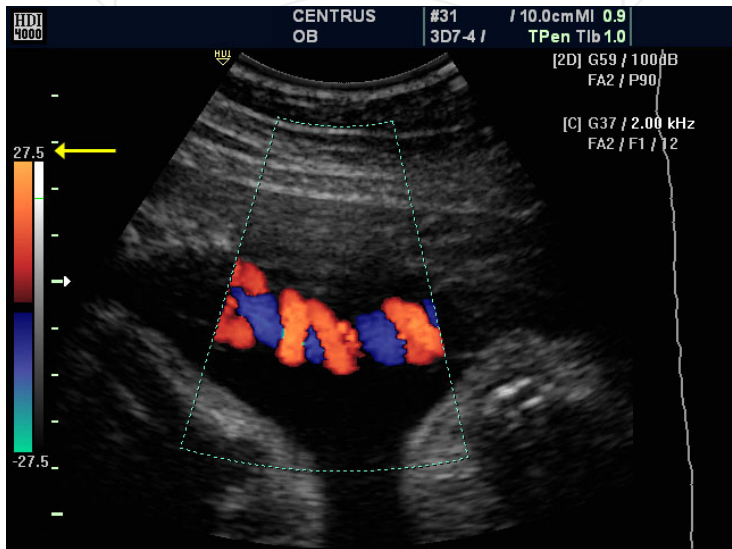
$$f = f_0 \cdot \frac{c + v_m}{c - v_f},$$

ahol v_f a forrás és v_m a megfigyelő sebessége

- mindkettő akkor negatív, ha távolodik a másiktól, és pozitív, ha közeledik

Alkalmazás: Doppler-ultrahang

Hullámok intenzitása

- **intenzitás:** a hullám által a felületre merőlegesen szállított, felületegységre eső teljesítmény:

$$I := \frac{P}{A}$$

- ha ennek eloszlása nem egyenletes, akkor deriválnunk kell:

$$I := \frac{dP}{dA}$$

Az intenzitás távolságfüggése

- ha egy pontszerűnek tekintett forrás egyenletesen sugároz a tér minden irányába, akkor a P teljesítmény egyenletesen oszlik el a forrástól r távolságban egy $A = 4\pi r^2$ nagyságú felületen:

$$I = \frac{P}{A} = \frac{P}{4\pi r^2},$$

- azaz az intenzitás a forrástól vett távolság négyzetével csökken

Decibelskála

- az emberi fül széles intenzitástartományban hallé
- célszerű logaritmikus skálán kifejezni
- a **decibel**ben (dB) kifejezett *intenzitásszint*:

$$n := 10 \log_{10} \frac{I}{I_0}$$

ahol I_0 az 1000 Hz-en vett emberi hallásküszöbhez tartozó intenzitás

$$I_0 = 10^{-12} \frac{\text{W}}{\text{m}^2}$$

- a szubjektív hangosságérzet a frekvenciától is függ

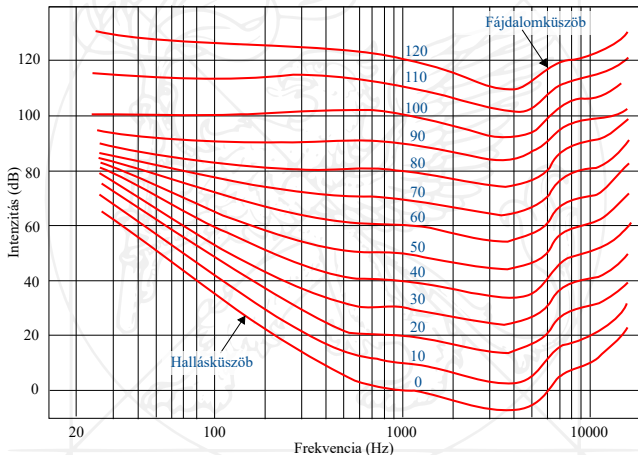

Decibelskála

I [W/m^2]	n [dB]	Példa
10^0	120	sziréna; rockkoncert
10^{-2}	100	metró; fűnyíró
10^{-4}	80	közúti forgalom
10^{-5}	70	porszívó
10^{-7}	50	beszélgetés
10^{-8}	40	szúnyogzümögés
10^{-9}	30	suttogás
10^{-11}	10	levélzörgés
10^{-12}	0	hallásküszöb

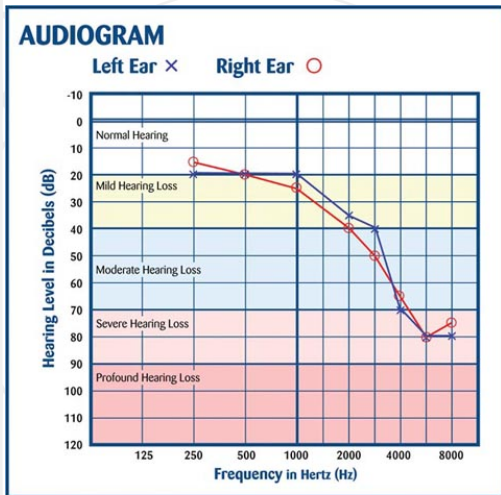

Fletcher–Munson-féle egyenlő hangossági görbék

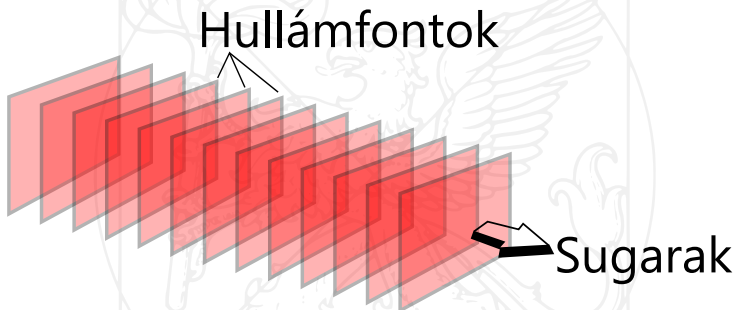
Audiogram

* An example presbycusis (sloping high-frequency hearing loss) synonymous with the ageing process.

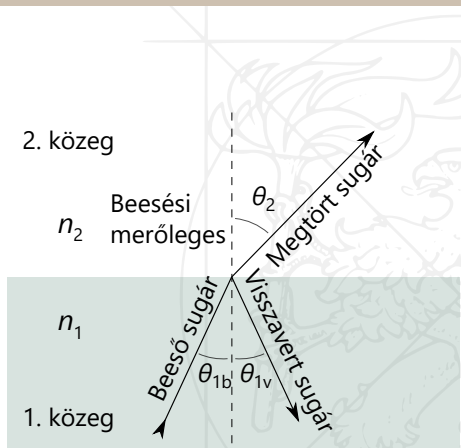

Sugarak és hullámfrontok

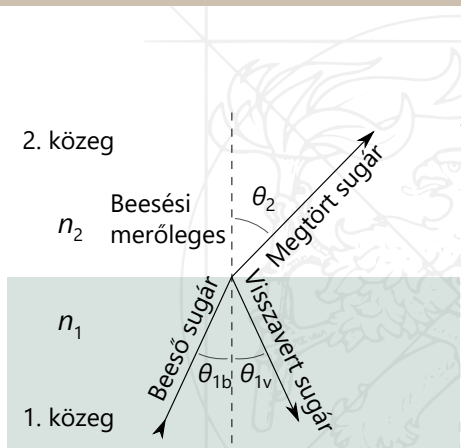
A visszaverődés törvénye

- amikor a hullám két közeg határfelületére ér, részben visszaverődik
- **beesési merőleges:** arra a pontra állított merőleges egyenes, ahol a beeső hullám a határfelületre ér

A visszaverődés törvénye

A visszaverődés törvénye

- 1 a beeső sugár, a beesési merőleges és a visszavert sugár **azonos síkban** van
- 2 a beesési szög megegyezik a visszaverődési szöggel:

$$\theta_{1,b} = \theta_{1,v}$$

Törés

2. közeg

n_2 Beesési merőleges

θ_2

Megtört sugár

n_1

Beeső sugár

θ_{1b}

θ_{1v}

Viszavert sugár

1. közeg

amikor a hullám két közeg határfelületére ér, részben behatol az új közegbe, de terjedésének az iránya megváltozik – ez a **törés**

A törési vagy Snellius–Descartes-törvény

- 1 a beeső sugár, a beesési merőleges és a megtört sugár **azonos síkban** van
- 2 a törési szög szinuszának és a beesési szög szinuszának a hányadosa megegyezik a régi közegbeli és az új közegbeli fénysebességek hányadosával

$$\frac{\sin \theta_2}{\sin \theta_1} = \frac{v_2}{v_1}$$

Törésmutató

- egy közeg **törésmutatója**: a hullám vonatkoztatási közegbéli (a fény esetében vákuumbéli) c sebességének és az adott közegben mért v sebességnek a hányadosa

$$n := \frac{c}{v}$$

relatív törésmutató: a 2 közeg 1 közegre vonatkoztatott törésmutatója az 1 közegben mért sebesség és a 2 közegben mért sebesség hányadosa

$$n_{21} := \frac{n_2}{n_1} = \frac{c/v_2}{c/v_1} = \frac{v_1}{v_2}$$

Törésmutató

- a hullámtanilag sűrűbb közegek (azaz azok a közegek, amelyekben a hullám lassabban terjed) nagyobb törésmutatójúak

Anyag	levegő	víz	üveg	gyémánt	kvarc	etil-alkohol
Törésmutató	1	1,333	1,5–1,6	2,419	1,458	1,361

A Descartes-törvény törésmutatókkal

$$\frac{\sin \theta_1}{\sin \theta_2} = \frac{v_1}{v_2} = \frac{c/n_1}{c/n_2} = \frac{n_2}{n_1} = n_{21}$$

$$n_1 \sin \theta_1 = n_2 \sin \theta_2$$

Diszperzió

- **diszperzió:** egy közeg n törésmutatója hullámhosszfüggő ($n = n(\lambda)$); más hullámhosszakra más és más
- ez azt is jelenti, hogy a különböző színű sugarak különböző szögben törnek meg és más úton haladnak
- a fehér fény különböző színek keveréke; egy diszperzív elemmel színeire bontható

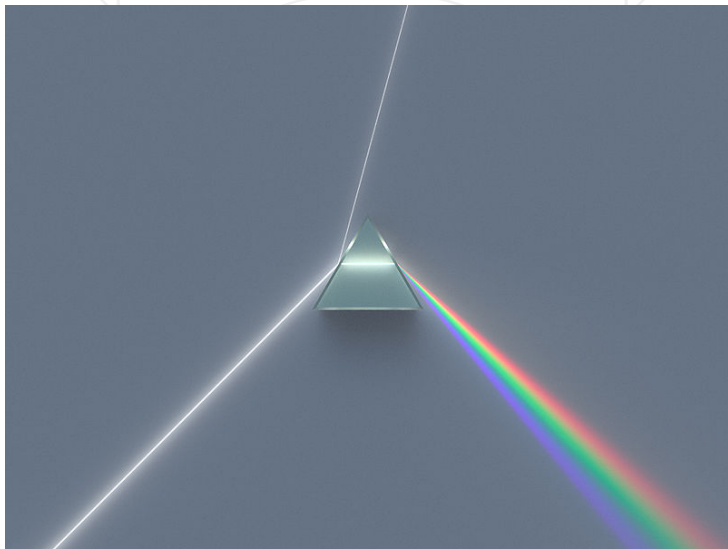

Diszperzió

- **diszperzív elem:** olyan optikai elem, amely összetevőire bontja a fényt, mint például a **prizma** vagy a **rács**
- példa: szivárvány — a vízcsöppek különböző szögben törik meg a különböző színeket, így a fehér fény különféle színekre bomlik
- **monokromatikus sugarak:** egyetlen hullámhosszal (azaz színnel) jellemezhető sugarak (a görög „egyszínű” szóból)
- a monokromatikus sugarak nem bonthatók tovább diszperzív elemmel; egyetlen sugárban haladnak tovább

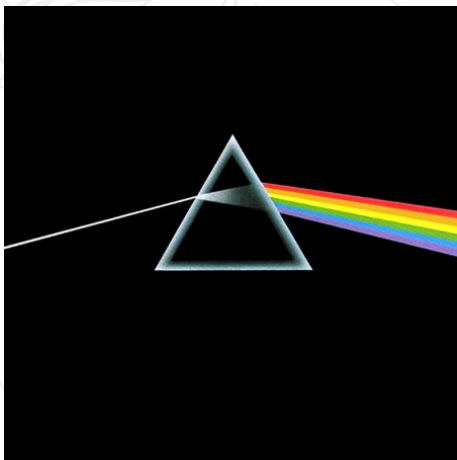

Diszperzió prizmán

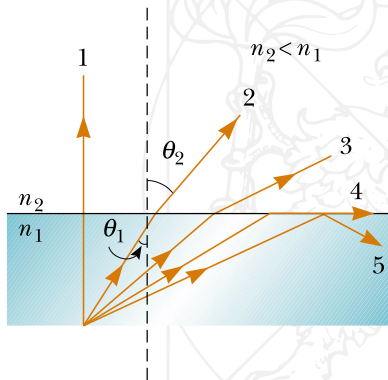

Egy híres albumborító. Kié?

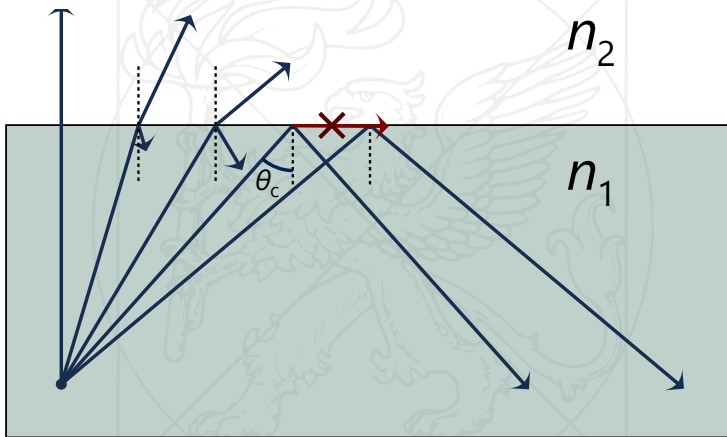

Teljes visszaverődés

Teljes visszaverődés

Teljes visszaverődés

Teljes visszaverődés

- tegyük föl, hogy a hullám egy n_1 törésmutatójú közegből egy hullámtanilag kevésbé sűrű, $n_2 < n_1$ törésmutatójú közegbe lép át (pl, üveg \rightarrow levegő)
- ekkor a törési szög nagyobb lesz, mint a beesési
- ***a teljes visszaverődés határszöge, θ_c*** : az a beesési szög, amelyhez 90° -os törési szög tartozna, azaz a megtört sugár a közeghatárral párhuzamosan haladna

Teljes visszaverődés

$$n_1 \sin \theta_c = n_2 \sin 90^\circ = n_2$$

$$\sin \theta_c = \frac{n_2}{n_1}$$

- Mi történik, ha a beesési szög nagyobb, mint θ_c ? Nem következik be törés; a beeső sugár teljes egészében visszaverődik.
- **teljes visszaverődés:** ha a hullám egy közegből egy kisebb törésmutatójú másik közegbe lép át, a határszögnél nagyobb szögben beeső sugarak nem törnek meg, hanem teljes egészében visszaverődnek

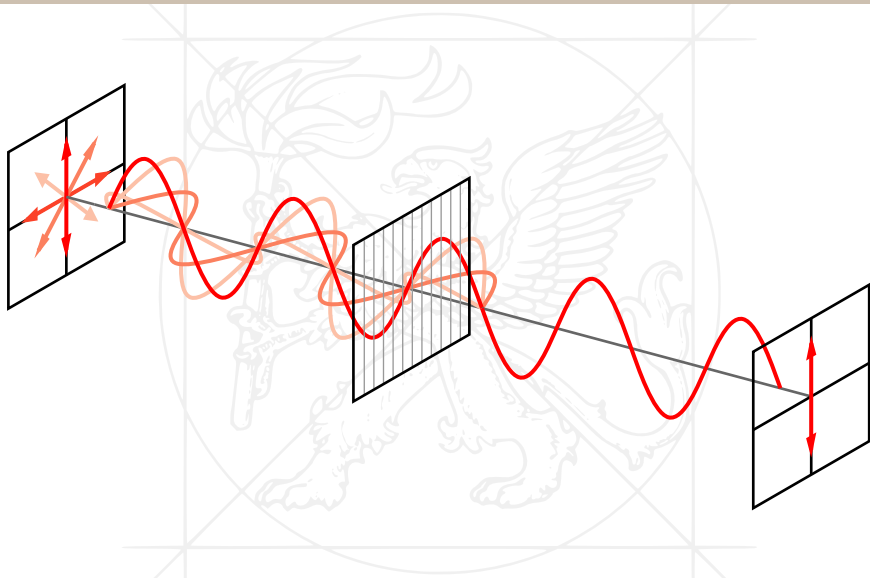

Polarizáció

- transzverzális hullámok: a rezgések a terjedési irányra merőlegesek
- sokféle irány lehet merőleges a terjedési irányra
- ha a terjedési irányra merőleges irányok közül valamelyik kitüntetett, **polarizált** hullámról beszélünk
- **lineárisan poláros hullám**: egy rezgési sík kitüntetett
- **polarizátor**: olyan optikai eszköz, amely csak adott polarizációjú fényt enged át; ha a fény polarizációjának vizsgálatára használjuk, **analizátornak** nevezzük

Polarizátor; polarizáció

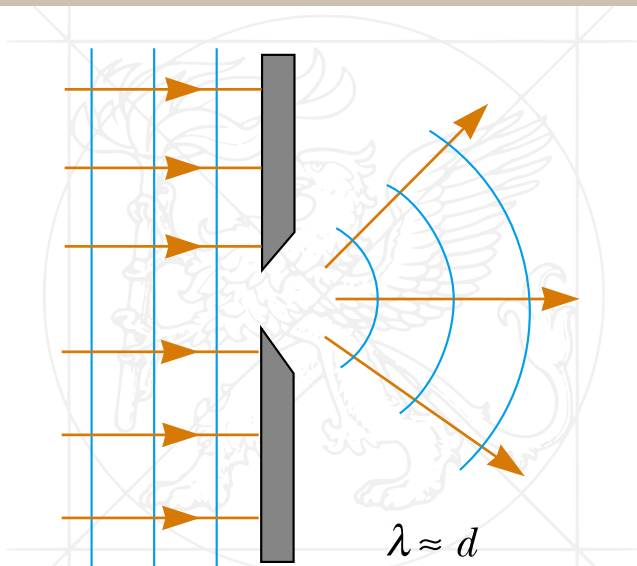

Elhajlás (diffrakció)

Elhajlás (diffrakció)

Elhajlás (diffrakció)

- ha a hullám a hullámhossz nagyságrendjébe eső akadályba ütközik, a terjedését nemcsak egyenes vonalban folytatja, hanem megjelennek más irányban terjedő hullámvonulatok is
- e jelenség neve ***diffrakció*** vagy ***elhajlás***

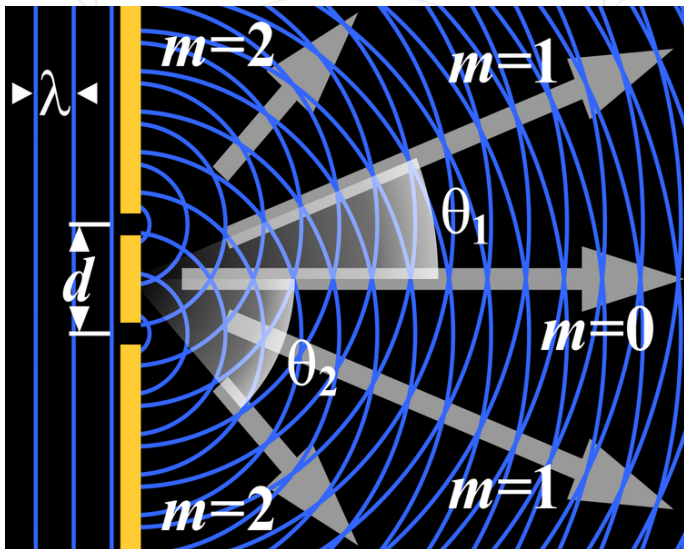

Huygens–Fresnel-elv

- **Huygens–Fresnel-elv:** a hullámfelület minden pontja másodlagos gömbhullámok kiindulópontjának tekinthető, és a hullám terjedését ezeknek az egymással koherensnek tekintett másodlagos hullámoknak az interferenciája szabja meg
- a Huygens–Fresnel-elv alkalmas a visszaverődés, a törés és az elhajlás magyarázatára

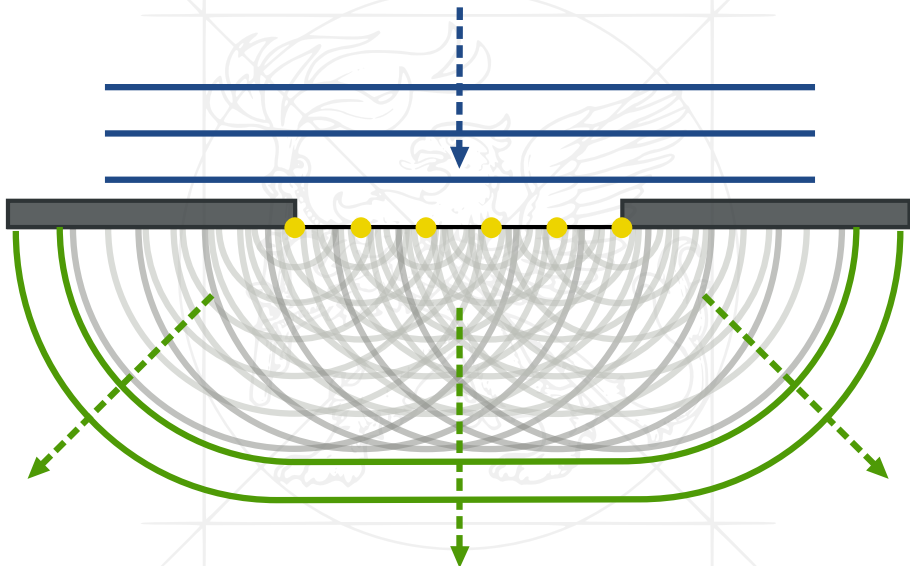

Elhajlás (diffrakció)

Huygens-Fresnel-elv

A fény természete

- Mi a fény? Részecskék árama, ahogy NEWTON gondolta, vagy hullám?
- a XIX. század kezdetétől transzverzális hullámként tartjuk számon a fényt
- MAXWELL, 1873: léteznek elektromágneses hullámok, és a fény ezek egyike
- kvantummechanika a XX. században: a fénynek részecskejellege is van (fotonok – fénykvantumok, „fényrészecskék”)
- látható fény: 390 és 750 nm közötti hullámhossz

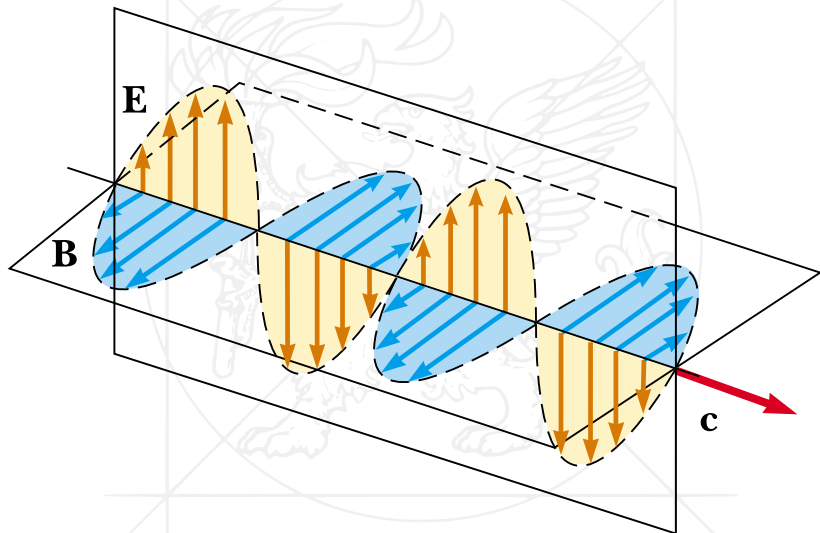

Elektromágneses hullámok

- a változó elektromos tér változó mágneses teret kelt \Rightarrow
a változó mágneses tér változó elektromos teret kelt \Rightarrow
a változó elektromos tér változó mágneses teret kelt \Rightarrow
a változó mágneses tér változó elektromos teret kelt \Rightarrow
a változó elektromos tér . . .
- ☞ **elektromágneses hullámok** (fény, röntgen, \mathcal{E} és \mathcal{C})
 - transzverzális hullámok
 - nincs szükségük közegre a terjedéshez

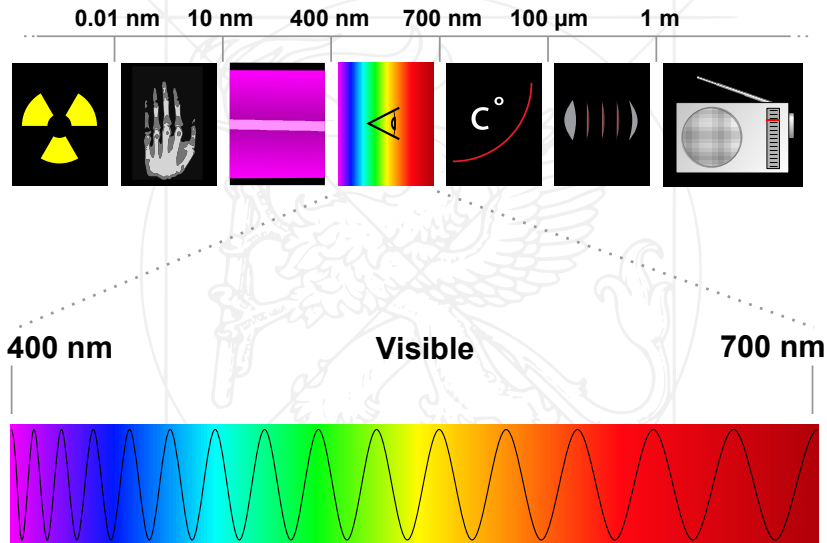

Elektromágneses hullámok

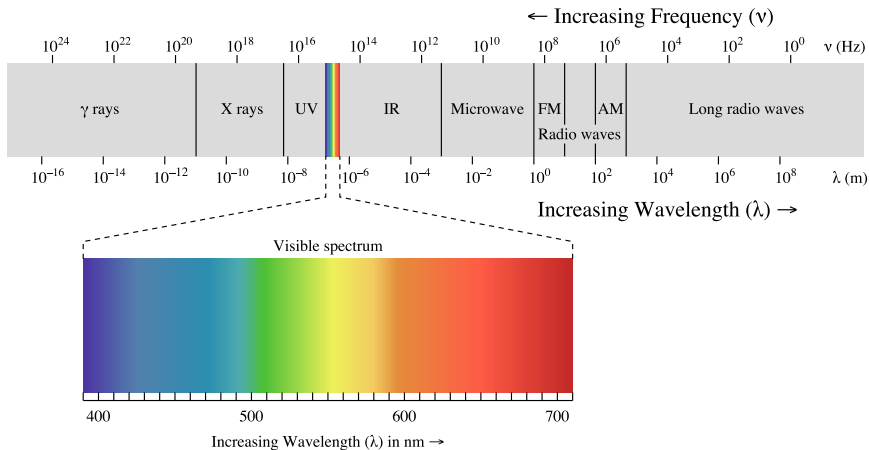

Az elektromágneses spektrum

Az elektromágneses spektrum

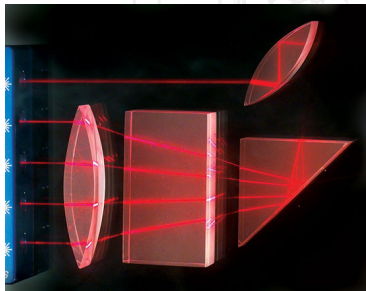

Megközelítések

Geometriai optika

a diffrakciót és az interferenciát nem vesszük figyelembe; közeghatárig egyenesen terjed

Hullámoptika

a diffrakciót és az interferenciát is figyelembe vesszük

A fény mint fotonok árama

- fotoelektromos effektus: a fény hatására fémből kilépő elektronok energiája nem a megvilágító fény intenzitásától, hanem annak frekvenciájától függ
- Einstein magyarázata: a fény energiakvantumokból (energiaadagokból) áll – ezeket hívjuk **fotonoknak**
- fotonenergia:

$$E = h\nu,$$

ahol ν a frekvenciát és $h \approx 6,63 \cdot 10^{-34}$ Js a **Planck-állandót** jelöli

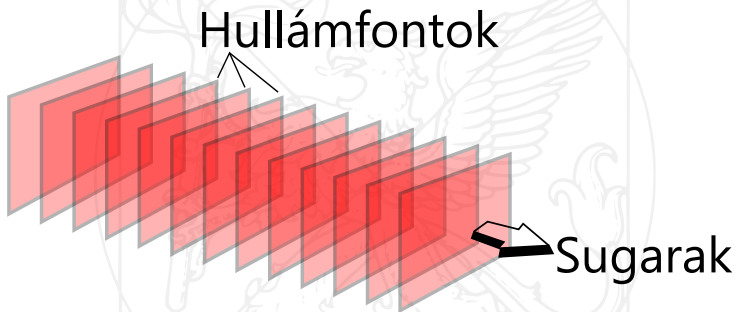

A fénysugarak modellje

- **fénysugarak:** föltételezzük, hogy a fény egy homogén közegben egyenes vonalban terjed, és csak akkor változtat irányt, ha közegek határfelületére ér, vagy ha a közeg tulajdonságai a hely vagy az idő függvényében változnak
- **geometriai optika:** a fénysugarak modelljén alapuló tárgyalás
- **hullámfront:** az azonos fázisú pontokat egyesítő felület a hullámban
- **fénysugarak:** a hullámfrontokra merőleges vonalak

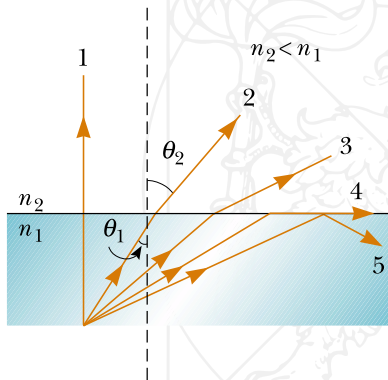

Fénysugarak és hullámfrontok

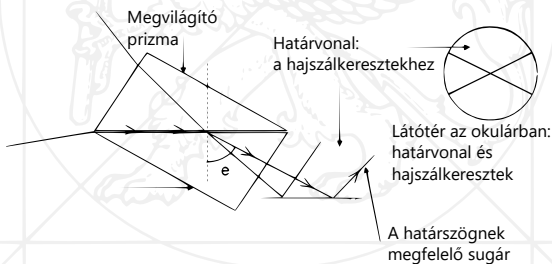
Teljes visszaverődés

Alkalmazás: Abbe-refraktométer

- kétprizmás elrendezés oldatok törésmutatójának meghatározására
- az oldatot a két prizma közé visszük föl
- a teljes visszaverődés elvét használja
- orvosi alkalmazások: a plazmafehérjék koncentrációjának meghatározására

Alkalmazás: TIRF-mikroszkópia

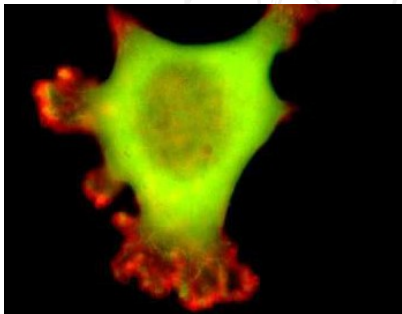
- TIRF: *Total Internal Reflection Fluorescence*
- Abbe a mikroszkóp tengelyirányú fölbontása

$$d_z = 2n \frac{\lambda}{(n \sin \alpha)^2} \approx \mathbf{800 \text{ nm}}$$
 (α az objektív látószöge)
- a Maxwell-egyenletek alapján egy kis mélységben behatol **teljes visszaverődéskor is** az elektromágneses tér az új közegbe:
$$d = \frac{\lambda}{4\pi n_1} \left(\sin^2 \alpha - \left(\frac{n_2}{n_1} \right)^2 \right)^{-\frac{1}{2}},$$
 ahol n_2 a minta, n_1 a tárgylemez törésmutatója
- a behatolási mélység akár **100 nm**-re csökkenthető
 csak itt gerjeszti a fluoreszcens festéket a tengelyirányú fölbontás nyolcszor jobb

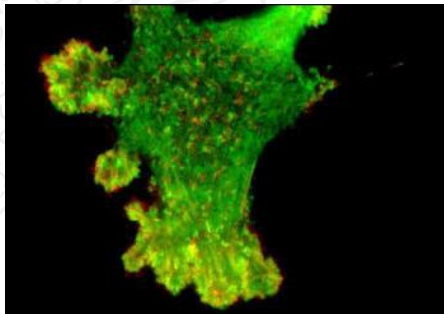

TIRF: egér melanómasejtje [1]

Hagyományos

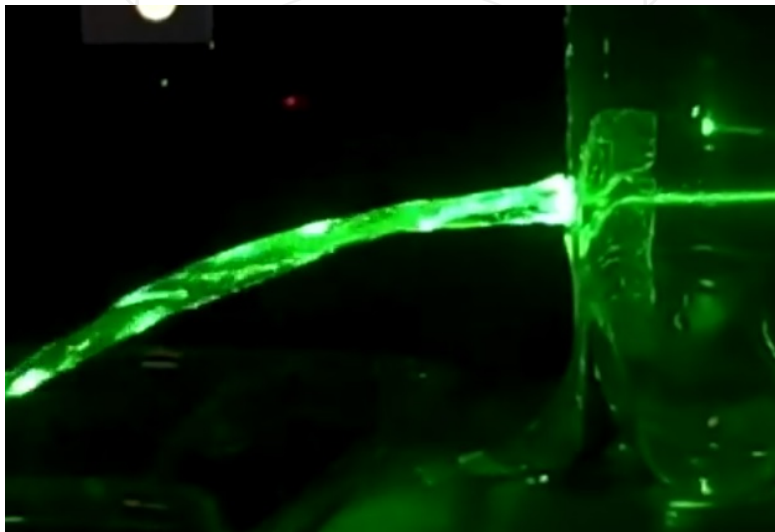

TIRF

Az optikai szálak elve

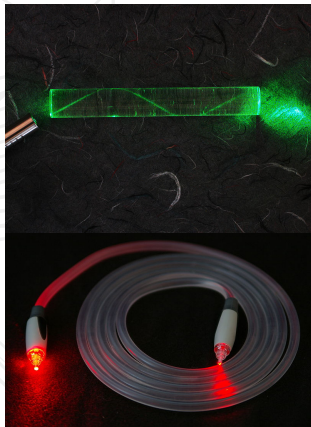
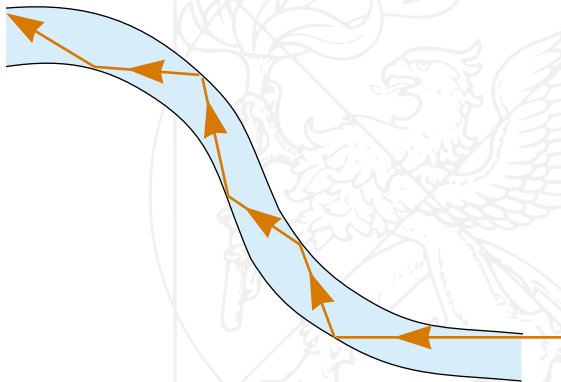

Optikai szálak

- az **üvegszálak** a teljes visszaverődést használják ki: mivel vékonyak, a beesési szög garantáltan a határszög fölött lesz, azaz teljes visszaverődés következik be és nem hagyhatja el fény a szálat, még akkor sem, ha a szálat meghajlítjuk vagy föltekerjük

Optikai szálak

Optikai szálak az orvoslásban

- a fény belső üregekbe be- és onnan kivezetésére
- képalkotás: endoszkópia
- beavatkozás: a lézer fényét a műtendő területre vezetni; fogászat, lézersebészet

A visszavert fény polarizációja

- a fényforrásból közvetlenül érkező fény általában nem polarizált
- egy felületről visszavert fény polarizáltabb
- ☞ a visszavert fény egy megfelelő irányítású analizátorral jól kiszűrhető: **polarizációs szűrő**

Polarizációs szűrő

Optikai kettőtörés

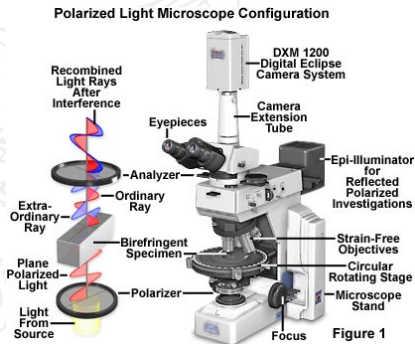
- egyes kristályokban két ortogonálisan polarizált sugár (azaz két olyan sugár, amelyekben a polarizációs síkok merőlegesek egymásra) különböző törésmutatóval törnek meg
- ☞ két, ortogonálisan polarizált kép

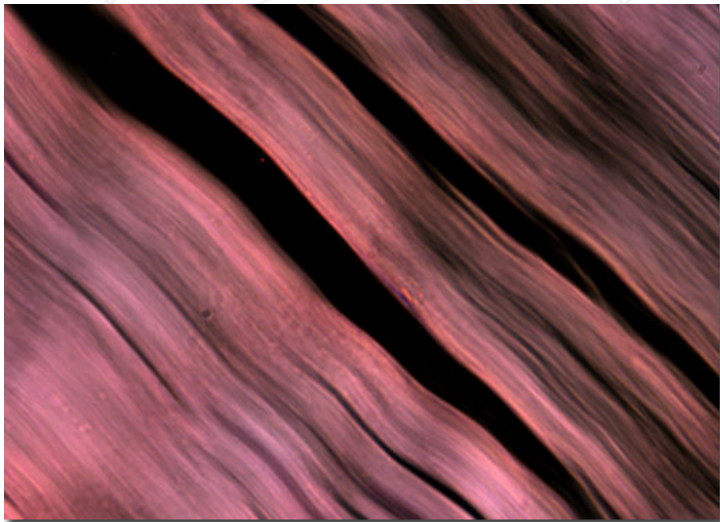
Polarizációs mikroszkópia

- a polarizációt kihasználó mikroszkópos eljárások
- különösen kettőtörő mintákra hasznosak; pl a szarkomerek A-sávja

Emberi vázizom

Alapfogalmak

- **tárgy:** amit optikai eszközön (tükrön vagy lencsén) keresztül nézünk — jelölés: **O**
- **kép:** amit az optikai eszköz létrehoz — jelölés: **I**
- a kép megszerkesztése: **széttartó sugarakat hosszabbítunk meg addig a pontig, amelyből kiindultak** vagy kiindulni látszanak
- **valós kép:** a pont képét létrehozó sugarak valóban egy pontból indultak
- **látszólagos kép:** a pont képét létrehozó sugarak nem egy pontból indultak, csak úgy látszanak

Alapfogalmak

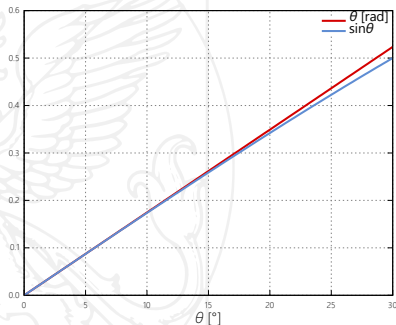
- **tárgytávolság** (t): a tárgy távolsága az optikai eszköztől
- **képtávolság** (k): a kép távolsága az optikai eszköztől
- **tárgyméret** (T): a tárgy mérete az optika tengelyre merőlegesen
- **képméret** (K): a kép mérete az optika tengelyre merőlegesen
- **nagyítás**: a képméret és a tárgyméret hányadosa:

$$N := \frac{K}{T}$$

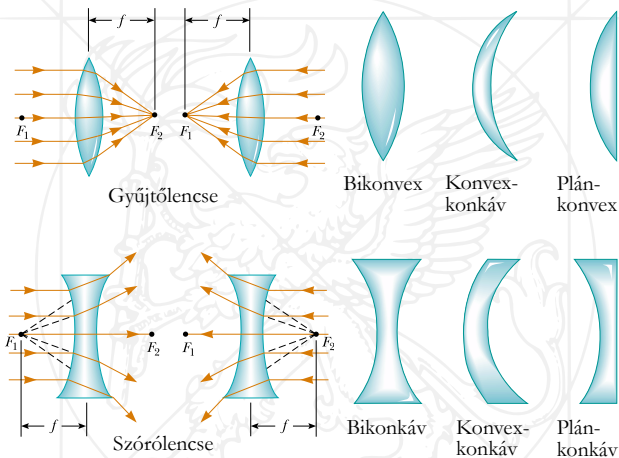
Paraxiális sugarak

- az alább tárgyalandó összefüggések közelítések
- csak a főtengelyhez közel lévő és azzal kis szöget ($\theta \leq 5^\circ$) bezáró, azaz **paraxiális sugarakra** érvényesek
- paraxiális sugarakra a szinuszt magával a radiánban kifejezett szöggel közelítjük

Lencsetípusok

Mivel a fény mindkét irányba mehet, a lencséknek mindkét oldalon van fókuszpontjuk.

Vékonylencsék törvényei

- **vékonylencse:** a vastagsága a görbületi sugarhoz képest elhanyagolható
- a képzőerejét meghatározó **leképezési egyenlet:**

$$\frac{1}{f} = \frac{1}{t} + \frac{1}{k}$$

- a lencse nagyítása:

$$N = \frac{K}{T} = -\frac{k}{t}$$

- ezen törvények gyűjtő- és szórólencsékre is igazak

Törőerősség

- a lencse (vagy gömbtükrő) fókusz távolságának reciproka a **törőerősség**:

$$D = \frac{1}{f}$$

- a törőerősség egysége a **dioptria**; az egység jele: **dpt**

$$1 \text{ dpt} = 1 \text{ m}^{-1}$$

- egy **dioptria** az egy méter fókusz távolságú lencse törőerőssége

Lencserendszerek

- f_1 és f_2 fókusztávolságú vékonylencséből alkotott lencserendszer fókusztávolsága

$$\frac{1}{f} = \frac{1}{f_1} + \frac{1}{f_2}$$

- vékonylencséből alkotott lencserendszerben a törőerőségek összeadódnak:

$$D = D_1 + D_2$$

Előjelkonvenciók lencsékre

Mennyiség	Pozitív, amikor...	Negatív, amikor...
tárgytávolság	tárgy a lencse előtt (valós tárgy)	tárgy a lencse mögött (látszólagos tárgy)
képtávolság	kép a lencse mögött (valós kép)	kép a lencse előtt (látszólagos kép)
képméret	egyenes állású kép	fordított állású kép
görbületi sugár	konvex felület	konkáv felület
fókusz távolság	gyűjtőlencse	szórólencse
nagyítás	egyenes állású kép	fordított állású kép

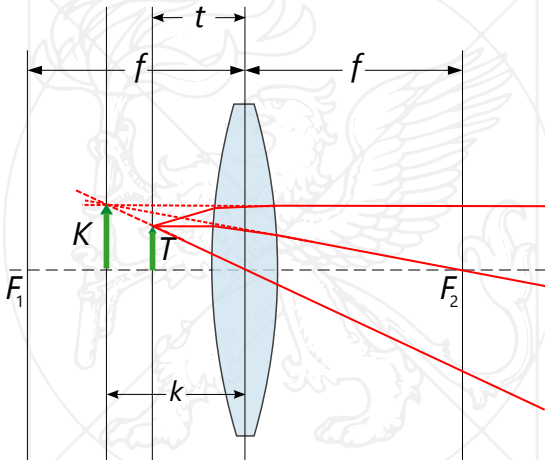

Nevezetes sugármenetek

- 1 a főtengellyel **párhuzamos sugár a túloldali fókuszponton** megy keresztül törés után
- 2 a lencse középpontján keresztülhaladó sugár törés nélkül halad tovább
- 3 a tárgyoldali **fókuszponton átmenő a főtengellyel párhuzamosan** törik meg

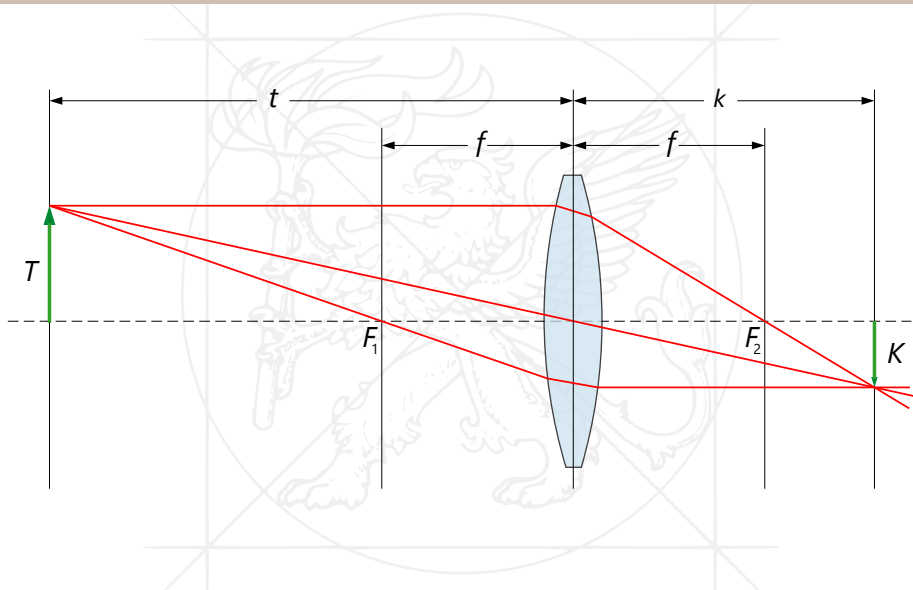

Nevezetes sugármenetek

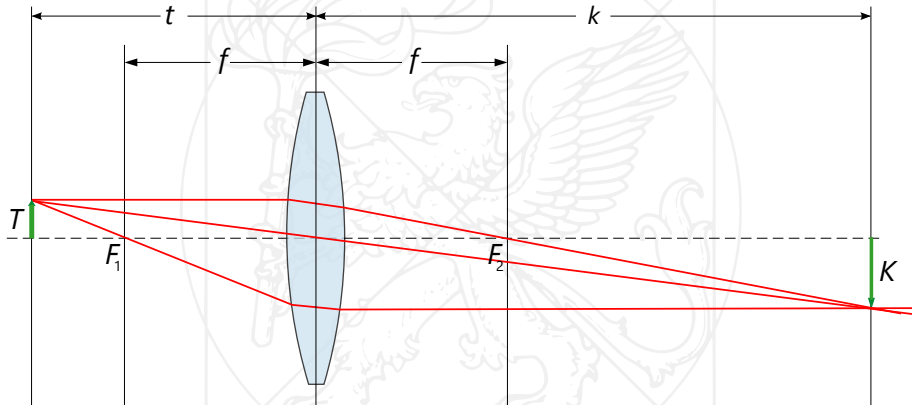

A tárgy $2f$ -nél távolabbra

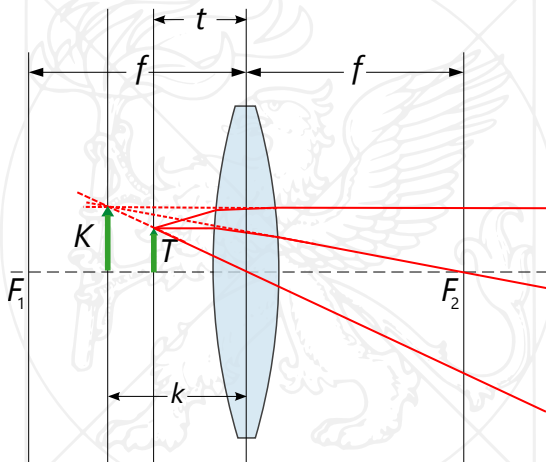

A tárgy $2f$ és f között

A tárgy f -en belül

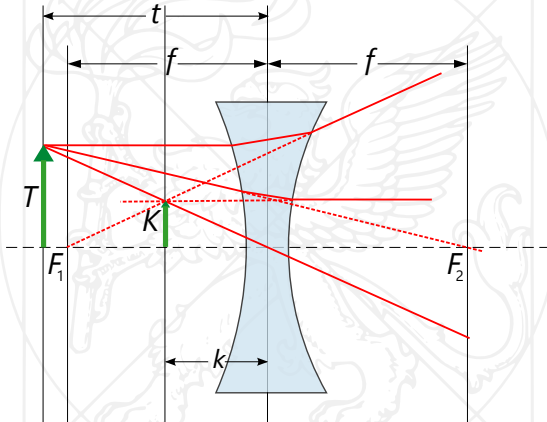

Nevezetes sugármenetek

- 1 a főtengellyel **párhuzamos sugár** úgy törik meg, mintha az azonos oldali **fókuszpontból indult volna ki**
- 2 a lencse középpontján keresztülhaladó sugár törés nélkül halad tovább
- 3 a túloldali fókuszpont felé tartó sugár a főtengellyel párhuzamosan törik meg

Nevezetes sugármenetek

A kép tulajdonságai: szórólencse

a kép mindig **látszólagos, egyenes állású**
és **kicsinyített** ($|N| < 1$)

Lencsekészítők egyenlete

- ha a lencse két oldalán azonos közeg van:

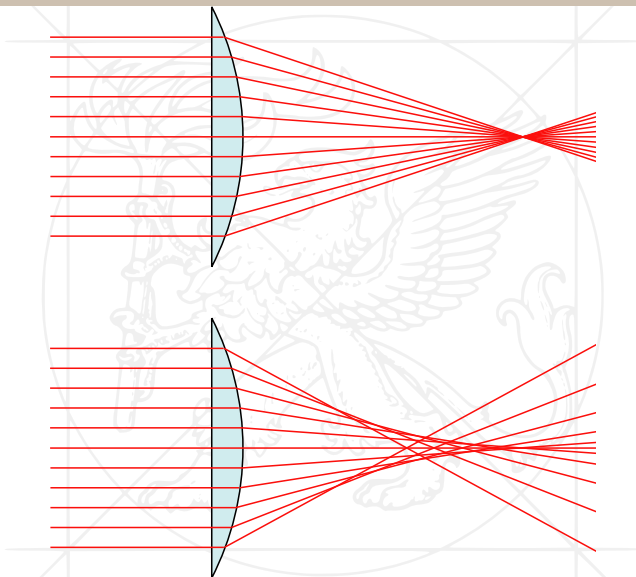
$$D = \frac{1}{f} = (n - n_0) \left(\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} \right)$$

- ahol n a lencse, n_0 a környező közeg abszolút törésmutatója, R_1 és R_2 pedig a lencsefelületek görbületi sugarai a megfelelő előjellel
- ha a lencse egyik oldalán n_1 , a másik oldalán n_2 abszolút törésmutatójú közeg van, és a lencse abszolút törésmutatója n :

$$\frac{n_1}{t} + \frac{n_2}{k} = \frac{n - n_1}{R_1} + \frac{n - n_2}{R_2}$$

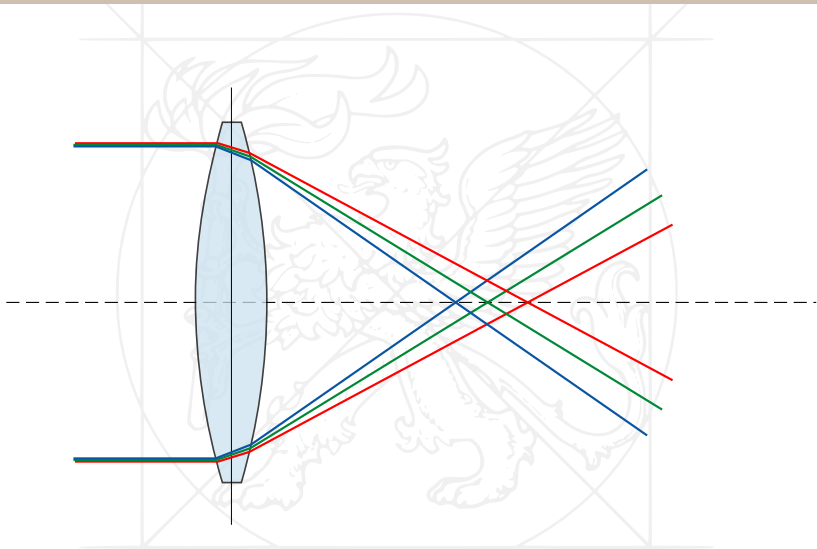

Szférikus aberráció

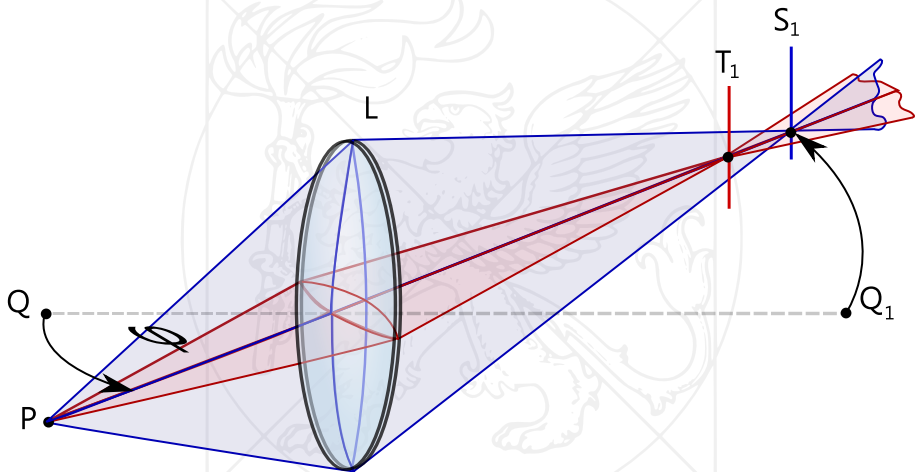

Színi hiba (kromatikus aberráció)

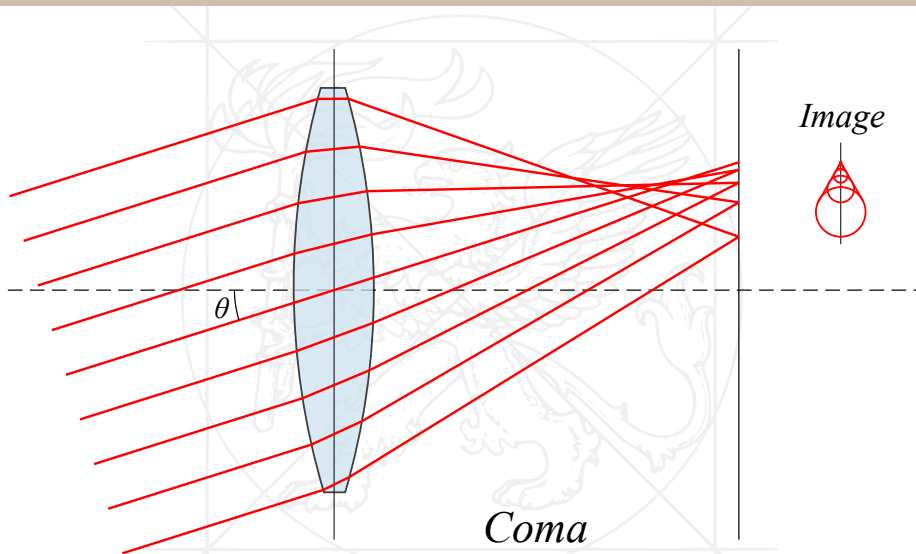

Asztigmatizmus

Kómahiba

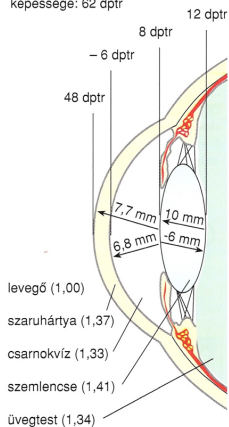

Fénytörés a szemben [2]

$$D = \frac{1}{f} = \frac{n_2 - n_1}{R}$$

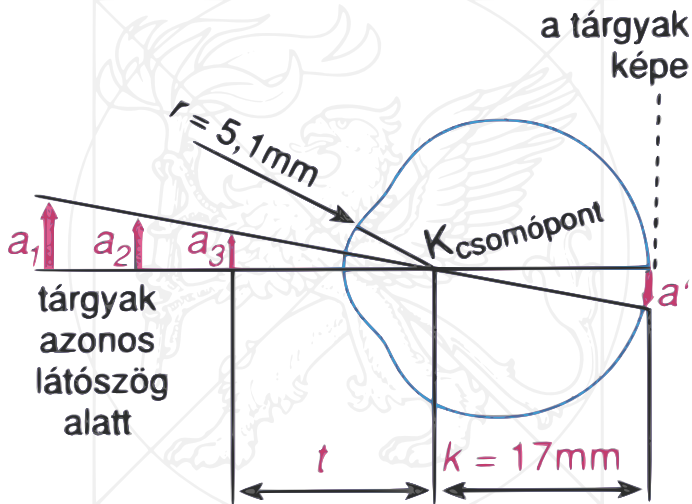
- az egyes felületek törőerősségei összeadódnak
- a legnagyobb törőerőség: levegő – szaruhártya
- szemlencse: változtatható törőerőség

A szem teljes törő-
képessége: 62 dptr

A redukált szem modell [2]

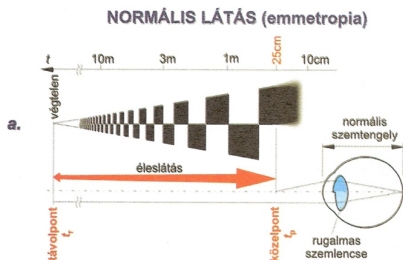
A redukált szem modell

- a szem optikai rendszerét egyetlen törőfelülettel helyettesítjük
- a törőfelület görbületi sugara 5,1 mm
- **csomópont:** a görbületi középpont a rajta keresztülmenő sugarak egyenesen haladnak tovább
- egyszerűsített képalkotás

Akkomodáció [2]

a szemlencse törőerejét változtatva különböző tárgytávolságokat tudunk a retinára (azonos távolságban) leképezni

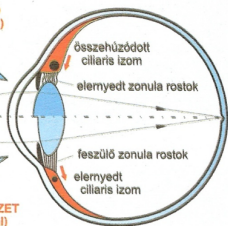

**AKKOMODÁCIÓ
(közelre fókuszál)**

rugalmasan
kidomborodott
lencse

ellaposodott
lencse

**NYUGALMI HELYZET
(távra fókuszál)**

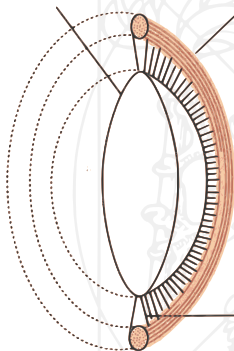
Akkomodáció [2]

laposra
széthúzott
szemlencse

a ciliaris izomzat
elernyed
állapotban

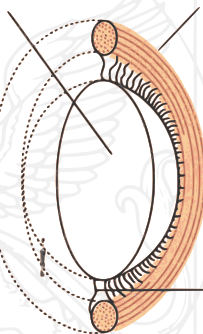
rugalmasan
kidomborodott
szemlencse

a ciliaris izomzat
összehúzódott
állapotban

feszes
zonula-
rostok

**A ciliaris izomzat elernyed
állapotban. A lencse lapos,
akkomodátlan**

ellazult
zonula-
rostok

ellazult
zonula-
rostok

**A ciliaris izomzat összehúzódott
állapotban. A lencse domború,
közelre akkomodált**

Akkomodációs képesség

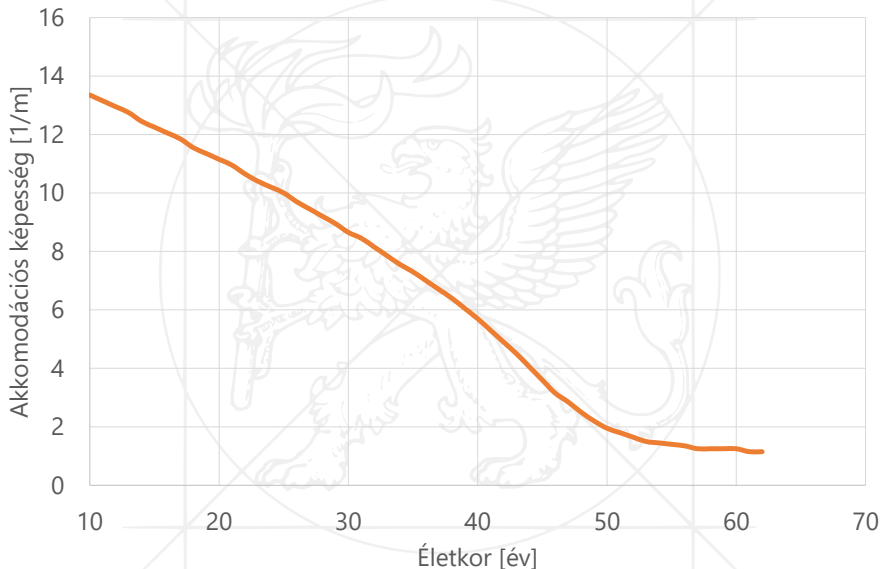
- a k képtávolság azonos
- akkomodációs képesség: a közelpontnál mért D_p és a távolpontnál mért D_r törőerősség különbsége

$$\Delta D = D_p - D_r = \frac{1}{t_p} + \frac{n}{k} - \left(\frac{1}{t_r} + \frac{n}{k} \right)$$

$$\Delta D = \frac{1}{t_p} - \frac{1}{t_r}$$

- az életkor előrehaladtával csökken

Akkomodációs képesség és életkor [3]

Látáshibák

- **rövidlátás:** a retina előtt jönne létre éles kép 🖱️
korrekció: szórólencse
- **távollátás:** a retina mögött jönne létre éles kép 🖱️
korrekció: gyűjtőlencse
- **öregkori távollátás:** a szemlencse túl rugalmatlan; a közelpont túl távol van 🖱️ korrekció: gyűjtőlencse („olvasószemüveg”)
- **asztigmatizmus:** a szem törőereje egy adott irányban nagyobb, mint a rá merőleges irányban 🖱️ korrekció: hengeres lencse

Adaptáció

- az emberi látás széles megvilágítási tartományban működik: 10^{-6} cd/m²-től 10^5 cd/m²-ig
- a pupilla szabályozza a szembe jutó fény mennyiségét az átmérőjének változtatásával
- pupillaátmérő: 2 mm és 8 mm között
- a szembe jutó fényteljesítmény a pupillaátmérő négyzetével arányos ➡ a pupillaátmérő egy 16-os faktorial tudja megváltoztatni a fényteljesítményt
- a további szabályozást a retina végzi (pl. pálcikák és csapok eltérő érzékenysége)

Apertúra és mélységélesség

kisebb apertúra ➡ nagyobb mélységélesség

f2.8
more light

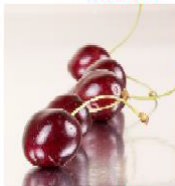
Narrow

f8.0

f11
less light

Wide

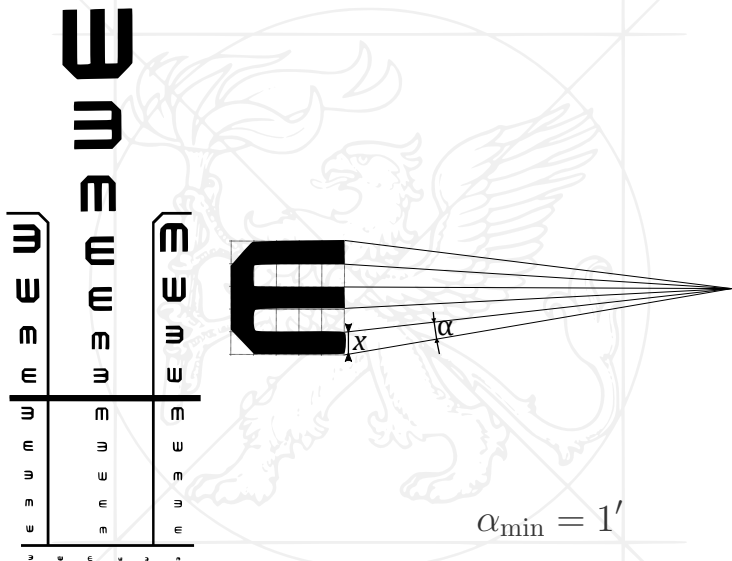

Látásélesség

- mekkora az legkisebb távolság két részlet között, amelyet még különállónak érzékel a szem?
- attól függ, milyen távolról nézzük ➡ célszerű szöggel kifejezni
- ➡ **látószög**
 - a legkisebb, még éppen elkülöníthető részletekhez tartozó látószög: **látószöghatár**
 - a 100%-osnak tekintett látószöghatár $1'$

Látásélesség

$$\alpha_{\min} = 1'$$

Fölbontóképesség: fizikai korlát

- a szem fölbontóképességének a diffrakció szab határt: egy korong képe emiatt egy gyűrűvel szegett korong (**Airy-korong**)
- a föloldás Rayleigh-féle kritériuma: két kép még éppen elkülöníthető, amikor az egyik elhajlási képének a maximuma a másik első minimumára esik 🖱️

$$\sin \theta = 1,22 \frac{\lambda}{d}$$

well resolved

just resolved

not resolved

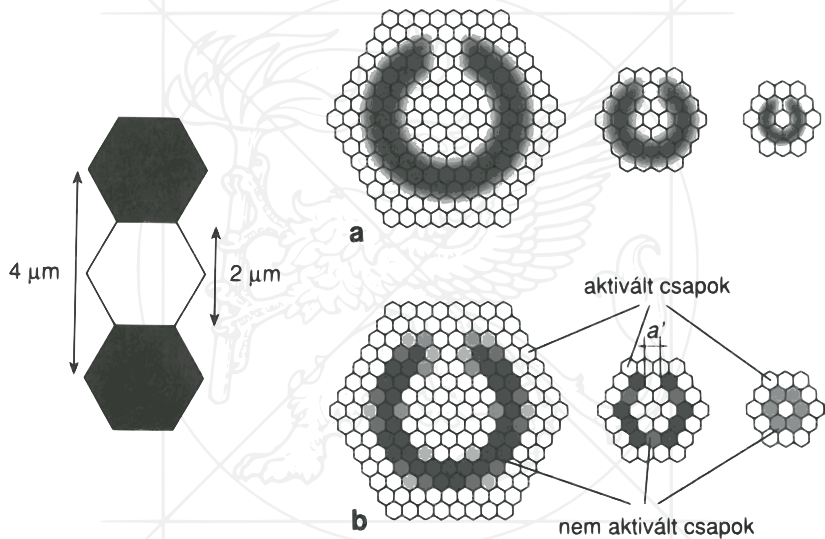

Fölbontóképesség: fizikai korlát

λ [nm]	d [mm]	α [']
800	2	1,68
400	2	0,84
550	4	0,58

Fölbontóképesség: biológiai korlát [2]

Fölbontóképesség: biológiai korlát [2]

- biológiai korlát: a receptorsejtek méretéből ($\approx 2 \mu\text{m}$) adódik
- Landolt-ábra: gyűrű kis réssel akkor látjuk a rést, ha a sötét–világos–sötét átmenet legalább 3 receptorra esik a retinán $\approx 4 \mu\text{m}$ képméret
- a redukált szem modellből: a csomópont–retina távolság 17 mm, így a látószöghatár

$$\alpha_b = \frac{4 \mu\text{m}}{17 \text{ mm}} = 2,35 \cdot 10^{-4} \text{ rad} = 0,8'$$

- a 100%-os látásélességnek megfelelő látószöghatár: $1'$

Források és ajánlott irodalom

- [1] Beáta Bugyi. Total internal reflection fluorescence microscopy (TIRFM): principles & applications. <http://www.lamelis.eu/lectures/Bugyi2019.pdf>, July 2019.
- [2] Damjanovich Sándor, Fidy Judit, and Szöllősy János, editors. *Orvosi biofizika*. Medicina, Budapest, 3. edition, 2007.
- [3] Alexander Duane. Studies in monocular and binocular accommodation, with their clinical application. *Transactions of the American Ophthalmological Society*, 20:132–157, 1922.